

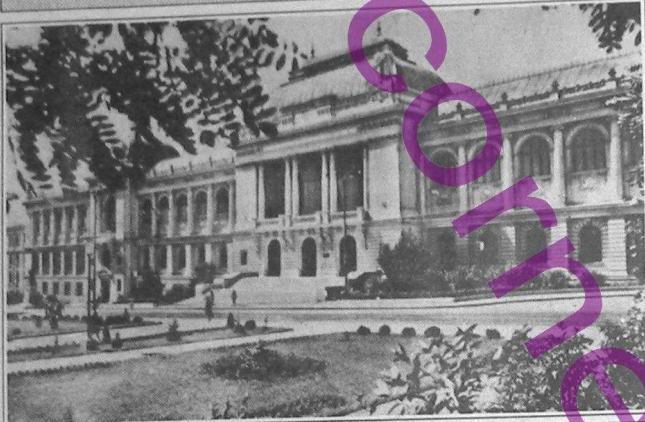

Maxima săptămânii

"Totul aleargă să adune lemnul din copacul doborât de vânt". (Ariosto)

EFEMERIDE: 20 - 26 septembrie (Brumărel)

In intervalul acesta, pe 23 Octombrie, pomenim pe Sf.Ap. Iacob. Aceasta era de făcă din Galileea, pescar din tată în fiu, om simplu ca mai toti apostoli care l-au urmat pe Iisus în lucrarea Sa pământescă. După înălțarea Mântuitorului, ucoinci săi au răspândit Sfânta Invățătură; unele date arătă că Sf. Iacob a predicat în Spania. Stîm numai că a trăit în celibat și în mare cumpătare. Mai stîm că în anul al 14-lea de la moartea lui Christos, când împăratul Agrippa își petrecă Paștele la Ierusalim, pentru a face pe placul evreilor poruncă să i se tană capul. Denunțatorul a fost așa de mirat de statonnicia Sfântului încât se declară singur creștin și fu condamnat în același timp să fie decapitat. Corpul martirului se află la Compostella, în Spania, loc vestit pentru minunile petrecute aici.

Universitatea din Iași

Cittorii întreabă, medicul răspunde

• Domnul BANU ANGHEL, de 76 ani, din comuna ULMU, este rugat să treacă pe la cabinetul medical pentru a lua un bilet de internare la Spitalul de reumatologie, pentru tratamentul intraspinalcesc al poliartritei cronice de care suferă. Îi urăm succes și îl sfătuim să se adreseze doamnei dr. Ortansa Ghenoan.

• Domnii SLAPCIU GEORGE și SLAPCIU MIHAIL sunt așteptați la cabinetul nostru pentru control.

• Doamnei CIUVICĂ MARIA care suferă de gonartroză îi recomandăm să se ungă, în special seara, cu APIREVENT timp de 10-15 zile.

• Domnului CHITU DĂNUȚ, îi recomandăm în urma radioscopiei gastrooduodenale efectuată să înceapă imediat un tratament antiulceros cu GASTROSIDIN o tabletă seara la culcare și regim alimentar adecvat.

• Domnului NICOLAE VIRGIL, suferind de alergii reumatoide și dâm de la noi 60 tablete INDOMETACIN din care să ia 3/zi după mese.

• Domnul MOLDOVEANU CORNEL de 61 ani prezintă de multă vreme seara extrasistole grupate căte două (bigeminism) sau căte trei (trigeminism). De cănd urmează tratament cu RITMODUL situația este mai bună. Îi recomandăm de la noi și METROPOLOL (DIGNEMETOPROL) către I dimineață la scularie, și îl aşteptăm la control cu vesti căt mai bune.

• Doamna I.V. de 40 de ani, din Slatina, ne roagă să-i comunicăm dacă avem în farmacia noastră CICLOMENORETTE, deoarece are semne că ar fi intrat (cam devreme) în menopauză. Da, avem (în cantitate suficientă) și vă recomandăm să asociati acestui tratament și puțin HIDROXIZIN (ATARAX). Vă așteptăm să veniți pentru a le primi.

• Domnul MARIN ION GHEORGHE de 86 ani, este aștepată la cabinetul nostru pentru primii vitaminele de care are nevoie (E, B₁₂). Dacă vă este greu să veniți, trimiteți pe cineva.

Dr. Maria VISSARION

COMEMORARE

Cu aceeași nestinsă durere, familia și soțul, Georgescu Constantin, (fost deținut politic, veteran PNTCD), amintesc pe această cale că se împlineste un an de la cea și suferință de cănd GEORGESCU MARIETTA, s-a stins din viață.

A suportat calvarul, în lupta cu fiara comunismului. A purtat în sângele ei, până la moarte, Coroana Regală.

Toți camarazii de suferință și de luptă ai lui Georgescu Constantin sunt invitați să participe la comemorarea fostei sale soții, sămbătă 22 octombrie, ora 8, la Biserica Belvedere, apoi, împreună cu părintele Popescu din București se vor deplasa cu autocarul la mormântul decedatei, din comuna Calvinii, județul Buzău, pentru slujba de pomenorie. Dumnezeu să o odihnească!

20.10.1932: După câștigarea alegerilor pentru a doua oară de către PNT, se formează guvernul sub președinția lui Iuliu Maniu și avându-l la externe pe Nicolae Titulescu. Pe scânele pe care se aflau atunci Maniu și Titulescu se află azi Văcăruș și Melescanu. Ah, timpuri!

20.10.1891: Se naște la Brăila criticul și istoricul literar Perpessicus, primul editor al operei integrale a lui M. Eminescu.

22.10.1840: Conducătorii societății secrete care își propună să realizeze independența și licidarea regimului feudal din Muntenia sunt arestați. Ei vor primi condamnări între opt și zece ani de închisoare. N. Bălcescu, fiind minor, e internat la Mărgineni.

23.10.1861: Se înființează la Sibiu societatea "ASTRA". Primul președinte este Andrei Saguna, vicepreședinte Timotei Cipariu și secretar George Barițiu.

24.10.1863: Moare la Brașov poetul Andrei Mureșan, creatorul unei poezii patriotice de mare patetism. Poemul său "Un răsunet" avea să devină marșul revoluționarilor ardeleni de la 1848.

25.10.1922: Este inaugurat în parcul Cișmigiu monumentul eroilor francezi căzuți în Primul Război Mondial. Sculptura, lucrată în marmură albă, e opera lui Ion Jalea.

26.10.1860: În prezența domnitorului Al. I. Cuza este inaugurată Universitatea din Iași cu patru facultăți: filosofie și litere, drept, științe și teologie.

Dr. Mihnea Dragomir

ANUNȚURI

■ Duminică 23 octombrie 1994, orele 11.00, se va oficia un Te Deum la biserică mănăstirii din Sinaia cu ocazia sărbătorii zilei de naștere a Majestății Sale Regele MIHAI I de România. Cu această ocazie vor fi vizitate: castelul Peles, Palatul Pelișor și Palatul Pojor, unde s-a născut și a copilărit M.S. Regele MIHAI I.

De față vor fi personalități din țară și străinătate precum și reprezentanți din ARMATA, partide politice și ambasade. S-au pus în circulație trenuri, cu reducere 50%, iar pentru elevi și studenți tariful legitimătilor de călătorie pe C.F.R. are o reducere de 60%, cu bilete dus-intors valabile doar sămbătă și duminica prin agenția de viață.

Președintele P.L.M.R. - Filiala Prahova
Tijă St. Marinescu

■ Organizația Muncitorescă Centrală a PNTCD anunță membrii și simpatizanții săi că joi 20.10.1994, la sediul central din B-dul Carol I, nr. 34, etaj 1, corpul B, ora 17, va vorbi dl. dr. ing. ULM SPINEANU - membru supleant al Biroului de Conducere al PNTCD, pe tema:

"PRIVATIZAREA ÎN MASĂ".

Președinte Ion Lambru Secretar general Vlad Rosca

PIERDERI

Pierdut carnet student pe numele SIVU CLAUDIU. Îl declar nul.

Cittorii săptămânalului "Dreptatea" care doresc abonamente au următoarele posibilități:

a) Adresându-se redacției noastre din București, Calea Victoriei nr. 133, etaj 2, sector 1, tel: 6504125, fax: 65046444, cont de virament: 4510501106, BCR - SMB. Se decupează talonul existent în publicație și însoțit de mandatul poștal care atestă plata se vor trimite pe adresa de mai sus.

b) Adresându-se tuturor oficiilor PTTR din țară, menționând că săptămânalul "Dreptatea" figurează în catalogul RODIPET la poziția 2129.

Dreptatea

Secretar general de redacție:

MIRCEA VLAD

Sefi de departamente:

DAN BĂNICĂ: informații

OVIDIU PÂTRĂȘCANU: politică
ȘTEFAN CALIGA: internațional

ION FRÂNCU: sport

Grafiță și machetă:

IOANA BERCIU

Corectură:

FLORINA DUDĂU

Secretariat:

MIHAELA MANOLACHE

Documentare:

CONSTANTIN CEACU

Departament publicitate și marketing:

MARIA CĂPĂȚĂNĂ

Difuzare: LUMINIȚA DAMIAN

Finanțări, contabilitate:

ECATERINA BUCĂ

Corespondenți speciali: SUA: SILVIA

DUTCHEVICI

SUA și Canada:

ADRIAN MIHAIL GRIGOROPOL

Germania:

RADU PĂTĂRLĂGEANU

Barcelona:

SERGIU KLEIN

Corespondenți teritoriali:

SORIN GRECU - Cluj

TICU CIUBOTARU - Galați

VIRGIL COSMA - Iași

TOMA EDUARD DINU - Iași

SIIMON SANDU BORBEANU

Hunedoara:

NICU VRÂNCEANU - Bacău

COSTEL IONESCU - Brașov

MĂLIN DUMITRĂU - Alba

VASILE VASILICA - Alba

IONEL BOTEA - Caraș Severin

FLAVIU BREZEAU - Brăila

FLORIN RADULESCU - Vrancea

MIHAI ENCIU - Slobozia

GHEORGHE SIMIANU - Suceava

AUREL TEODORESCU - Argeș

MARIN TRĂSĂCĂ - Olt

DIANA MUNTEANU - Prahova

CĂTĂLIN POPESCU - Prahova

MIHAI BARBU - Valea Jiului

GHEORGHE TUDORAN - Arad

DANTE M.C. SEDAN - Timiș

PANAIT STĂNESCU-BELLU - Timiș

VICTOR PIETREANU - Teleorman

SORIN CUCUREZAN - Teleorman

IOAN GAVRILĂ - Tulcea

MICU DAN GRIG - Bihor

Redacție și administrație: Calea

Victoriei nr. 133, etaj 2, tel: 6504125,

fax: 6506444, 70179, București, sector 1,

Cont virament nr.: 4510501106 BCR

filiala SMB.

Tehnoredactare computerizată:

Raluca Bobic, Anca Firescu

Tiparul executat la TIPOREX

Calea Plevnei nr. 114, sector 1,

tel: 6377196

CUPON DE ABONAMENT

1080	3510	7020	14040
1 lună	13 luni	16 luni	12 luni
Name _____	Prenume _____	Adresă _____	Locuință _____
Code postal _____	Locality _____	Județul _____	

Suma de lei și a depus ca chit. nr. .... mandat postat în ... din ... an depozit de plată nr. ....

Intervenția în Parlament a dlui Ion Diaconescu, prim vicepreședinte al PNȚCD

S-a ușor de curând 50 de ani de la săvârșirea unui eveniment crucial din istoria poporului român, actual de la 23 August 1944.

Din nefericire, printre unii joc al destinului, tara noastră va participa la o criză măreată sărbătoare de pe între celor învinși, a celor considerați victimei cei vinovați de acest dezastru.

Stim cu totii că această situație dezastruoasă ne-a fost impusă de desfășurarea evenimentelor, fără vrelea născută, iar atunci când, în faza a doua războiului, cursul istoriei s-a schimbat, parțial, pentru noastră, de data aceasta prin multă contribuție în mod substanțial, la mari sacrificii, la victoria finală, astfel săvârșită atunci, la 23 August.

Conferința de presă săptămânală a PNȚCD

Desfășurată luni, 17 octombrie, conferința de presă a avut ca prim punct de informare făcută de dl. Sorin Lepsa, deputat, susținătorul inițiativei PNȚCD privitoare la Legea pensionării anticipate: „Prin acest proiect de lege urmărim protecția socială a celor care au ajuns la vîrstă de 50 de ani femeile și 55 de ani bărbații și care nu se pot reangaja după concediere. Sunt luati în calcul numai cei ce se află în perioada primirii ajutorului de somaj. Dorim ca această lege să aibă un caracter permanent, mai ales pentru că asemenea legi sunt în vigoare în statele țările civilizate”. • Dl. Radu Vasile, purtătorul de cuvânt al partidului: „Numărul mic de alegători prezenti la vot cu ocazia alegerilor locale de la Slatina dă o imagine mai mult decât clară asupra interesului acordat de populație politicii. Există, prin acest interes scăzut, pericolul întoarcerii spre trecut. Absenteismul de la urne va costa mult forțele politice din țara noastră. În altă ordine de idei, s-a dovedit justăcea propunerii PNȚCD referitoare la listești unice pentru alegeri. Dacă la Slatina ar fi fost liste unice, candidatul CDR ar fi căștigat alegerile pentru postul de primar”. •

Dl. Ion Diaconescu, prim vicepreședinte al PNȚCD: „Pentru noi arestarea lui Constantin Tutunaru a fost o mare surpriză, deoarece d-șa nu socotit un om foarte cinstiște, incoruptibil. Prin arestarea lui Tutunaru se vede clar că s-a dorit declanșarea unui scandal politic de mari dimensiuni mai ales că terenul era pregătit de arestări și destituiri ale altor primari și viceprimari PNȚCD”. • **Dl. Ion Ratiu, vicepreședinte al PNȚCD:** „În acest caz principalul cap de acuzare se constituie în repartizarea de către primarul Tutunaru a unei case din unicilor săi. Însă acest lucru a constituit obiectul unei alte anchete, care a sfidat să-i închișă, dovedindu-se legalitatea demersului făcut de dl. Tutunaru. În fapt, dl. Tutunaru a fost arestat deoarece s-a opus acestui alt viceprimar Preduț care a repartizat case unor procurori și magistrati. Deci Tutunaru a fost arestat nu pentru corupție ci pentru că s-a opus acesteia”. • **Dl. Valentin Gabrielescu, vicepreședinte al PNȚCD:** „L-am invitat pe dl. președinte Ion Iliescu pentru a audieri în fața Comisiei de anchetare a evenimentelor din decembrie '89. D-șa a acceptat și urmează să îmbilțește o zi pentru întâlnire în cursul acestei săptămâni”. (O.P.)

1944, a fost singurul lucru întrebat ce se putea face în acele împrejurări, el a avut darul să salveze țara de la dezastru.

Sacrificiile făcute și contribuția noastră la victorie ne-a dat cu prudență, cu toate avantajele politice, materiale și morale ce ar fi decurs din această. Dar n-a fost să fie aşa. Sovieticii care ne cotropiseră țara aveau tot interesul să ne mențină în poziția de învinși pentru a ne putea iei, iar puterile occidentale n-au avut nici o motivație să sprijine guvernul comunist ce se află la cărma țării când s-a încheiat tratatul de pace.

Față de această gravă nedreptate, un grup de fundații, având ca președinte înalte și salvarea istoriei poporului, au luate inițiativa să declanșeze o acțiune pentru restaurarea adevărului și prin această acțiune să valorifice în folosul țării, a actualului de la 23 August 1944.

Este o inițiativă extrem de importantă și de benefică, sub raport politic pentru țară.

Acțiunea a inceput prin organizarea unui simpozion în zilele de 8-9 oct. a.c. având ca invitați o serie de istorici din țară și străinătate, precum și participanți la desfășurarea evenimentului respectiv. Desigur, printre aceștia nu putea lipsi Regele Mihai, principalul autor al acestui act, printre puțini martori care se mai găsesc în viață.

Cunoscând aversiunea actualului Guvern față de o eventuală vizită regală în țară, organizatorii au luat toate măsurile ca acțiunea să nu aibă nici o conotație politică, să se mențină, sub toate raporturile, strict în cadrul științific, să nu ofere puterii nici cel mai mic pretext de a impiedica această vizită. Cu toate acestea precauți, toate insinuările noastre la toți factorii puterii, pentru a permite participarea Regelui la acest simpozion s-a izbit de un refuz categoric, nici măcar nu s-a prezentat o motivație plauzibilă a acestui refuz.

De fapt Guvernul ne-a obisnuit cu aceste repetate incălcări ale literelor și

spiritului Constituției precum și ale tuturor pactelor și statutelor organizațiilor internaționale la care a subscris, fapt de care este atât de mândru.

Am ascultat însă de curând cuvântul președintelui țării care chemă cu insistență toate forțele politice la conciliere și colaborare pentru binele țării. Întrărâm ce ocazie mai potrivită pentru a începe procesul de reconciliere, pentru a dezamora starea de încrucișare, cum a fost numită, poate fi decât aceasta? Am cerut ca înseși organismele puterii să participe la acest simpozion care să capete, deci un caracter național. Totul a fost zadarnic.

Refuzul Guvernului s-a dovedit a fi nu numai o încălcare grosolană a legalității dar, ce este mai grav, o mare greșeală politică.

Grupul nostru parlamentar protestează cu toată energia față de această condamnatabilă hotărâre a Guvernului, atât de dăunătoare pentru prestigiul țării și a cărei răspundere revine în întregime aceluiai puteri.

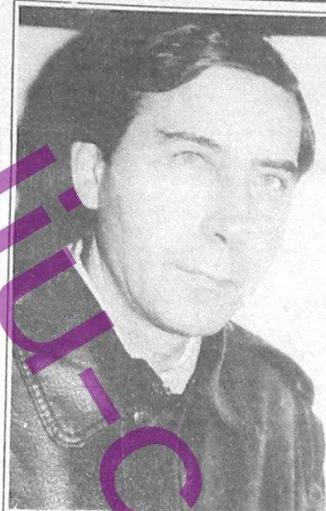
Conferința săptămânală a OMC

„Goloana vertebrală a Convenției Democratice este PNȚCD”

La câteva zile de la preconizarea vizită în țară a Majestății Sale Regele Mihai I, joi 13 octombrie 1994 la sediul central al PNȚCD din B-dul Carol I nr. 34, a avut loc conferința săptămânală a Organizației Muncitorești Centrale cu tema: „Legea învățământului în perspectiva PNȚCD”. Invitați ai OMC de același data au fost: dl profesor doctor inginer Virgil Petrescu de la departamentul de învățământ, al Cercului de Studii PNȚCD și dl profesor Costel Păunescu, deputat SAL.

În cuvântul de deschidere, dl Ion Lambru, președintele OMC a arătat: „În ultimul timp au apărut unele reacții împotriva CDR, tensiunea politică a crescut, mai ales de când noi am mers la aeroport să-l primim pe Majestatea Sa Regele. Noi îl vom iubi înțotdeauna, și-l săptămânal pe domnul președinte Coposu care și-a anunțat venirea în țară. PNȚCD reprezintă structura de rezistență a Convenției Democratice, principala ei forță de susținere și coezione. Aceasta este adevărul. Și ar trebui ca acești frați ai noștri care fac parte din Convenție să nu cumva să mai combată pe acest mare democrat al Europei de sud-est, Corneliu Coposu; el este cel care păstrează drapelul democrației în țara românească. Organizația noastră muncitorească a primit salutul său și îl săptămânal să vină în mijlocul nostru. Vom începe acțiuni bine organizate, căci față de momentul politic 1990, acum noi ne bucurăm de foarte multă simpatie în rândul oamenilor, la sate și în fabrici la orașe”.

În continuare, cei doi domini profesoari au susținut alternativa temei propusă. Dl. prof.dr. ing. Virgil Petrescu a făcut o prezentare a studiului în care se afirma că Legea învățământului la Comisia de învățământ din Senat, și mai ales contribuția PNȚCD la elaborarea acesteia. Primul partid care a avut o inițiativă privind învățământul a fost PNȚCD, în noiembrie 1991, prin strădania regatului Caius Iacob, academician, împreună cu ceilalți colegi ai săi. Două treimi din materialul proiectului realizat atunci au fost preluate și se regăsesc în forma actuală a proiectului Legii învățământului. De asemenei, din proiectul alternativă la Legea învățământului al PNȚCD, elaborat de grupul parlamentar condus de dl. acad. Gabriel Tepelea, mai mult de 70% a fost acceptat de Comisia de învățământ. În condițiile în care Opoziția reprezentată de două-sprezece persoane, dintre care numai

două tăraniști, iar partea proguvernamentală de 16 membri, să-a putut vedea clar diferența de vizuire asupra învățământului din perspectiva celor două grupări. Cu toate acestea, Comisia a fost deschisă colaborării cu reprezentanții și oficialitățile celorlalte domenii sociale, inclusiv Biserica și Sindicatele, astfel încât se poate aprecia că Legea învățământului (așa cum se prezintă ea acum), în proporție de 85% este bună, cu mențiunea că prin bunăvoie se pot aduce îmbunătățiri.

Printre aspectele pozitive ale legii și cu contribuția grupului parlamentar CDR, se pot prezenta: revenirea la structura tradițională a învățământului românesc, obligativitatea învățământului preșcolar grupă mare; gratuită-

itatea învățământului de stat, cu mici excepții, eliminarea școlilor profesionale neficiente, acordarea personalității juridice a școlilor, autonomia universitară, acordarea unei atenții speciale elevilor și studenților cu rezultate deosebite, absolvirea a doi ani de studii într-un singur an de învățământ, burse de merit și de studii necorelate cu veniturile părinților, alocarea unui fond special pentru cercetarea universitară, introducerea unor elemente de descentralizare, eliminarea monopolului de stat prin înființarea învățământului particular.

Incerarea de eliminare a facturilor inerție, de depășirea a vechii mentalități - a arătat dl. prof. Costel Păunescu - s-au întâmpinat dificultăți. Astfel, cu greu s-a obținut stabilirea durată de 8 ani a învățământului primar (existau variante cu 9 și 10 ani, caracteristic regimului totalitar), și, mai ales, schimbarea articolului: „Religia este disciplină facultativă” cu „Religia este disciplină obligatorie optională”. La articolul 93, Opoziția a cerut înscrisarea principiului de bază: „Spațiul universitar este inviolabil” dar nu a reușit.

In partea a doua, dl. prof. Oprică a arătat că în cazul dumilui primar Tutunaru care a fost arestat, problema este de natură politică, o acțiune premeditată, anticipată cu scopul vădit de a compromite Opoziția, urmărindu-se dezmembrarea Convenției Democrație.

Incheiere, dl. Ion Lambru, președintele OMC, a îndemnat la unitate și vigilență din partea Opoziției, pentru a rezista la atacurile pe căi contrafăcute ale guvernărilor care urmăresc înfrângerea democrației cucerite până acum, și a chemat la continuarea luptei politice demne dusă de forțele democratice ale țării.

Florina DUDĂU

Contra speculației rău intenționate, CDR își întărește rândurile

Au fost unele voci în cadrul CD care combateau organizarea de filiale locale ale acestor uniuni politice, iar altele să-ă grăbit chiar să-i căpte prohodul. Numai că oamenii sunt mai reali și avem semnale că în tara sunt tot mai multe organizații din sfera societății civile, deci care nu fac politică partizană, care aderă la Convenție. Iată un exemplu: la Câmpulung Muscel trei organizații - „Obștea mosnenilor Negru Vodă - Bughea de Sus”, „Liga femeilor creștin democratice” și „Liga tinereții ortodox român” - Filiale Câmpulung Muscel - au cerut afilierea la CDR, în cadrul filialei locale. „Sindicatul liber autonom - învățământ preuniversitar” din același oraș urmează și el să-ă formuleze oficial cererea de aderare la CD. (Dan Argeșeanu)

Absenteismul electoratului brăilean l-a propulsat în fruntea primăriei pe tov. Anton Lungu

Duminică 9 octombrie 1994 a fost aleas primar al orașului Brăila tov. Anton Lungu, fost prim-secretar PCR al jud. Brăila până în decembrie '89. Un om de o cruzime și o mitocanie ieșit din comun, recunoscute chiar de către personalități marcante ale fostei nomenklaturi.

Să incercăm să facem o mică analiză spre vedea cum s-a putut ajunge la o asemenea anomaliă, după aproape 5 ani de la Revoluție și să incercăm, de asemenea, să tragem o concluzie: la 25 septembrie s-a procedat la efectuarea primului tur de scrutin, atunci când A. Lungu, reprezentant al PSD, a întrunit aproape 56% din numărul total de voturi exprimate, restul de aproape 44% revenindu-le celorlalți 12 candidați. Deoarece participarea la vot a electoratului brăilean a fost de 35%, conform Legii electorale s-a apelat la efectuarea unor noi alegeri, ce au fost programate pentru 9 octombrie. Formațiunile politice principale, CD și PSD au intrat în alertă. Prefectul județului și senatorul Matetovici, ambi membri PSDR, au incercat să întreprindă fel de fel de manevre oscure pentru a propulsa candidatul PSDR pe unul din primele două locuri, preconizând un al treilea tur de scrutin. Optimismul a început să apară în tabără celor ce nu doreau revirerea în primul plan a celui ce a terorizat județul până în decembrie '89, când au constatat că peste 120 000 de cetățeni ai municipiului nu s-au prezentat la vot. Speranțele s-au pus în convingerea celor indeciși, în mare majoritate tineri și cetățeni până la 50 de ani, cei care au induraf frigul și ploaia pe tarlalele CAP-urilor și IAS-urilor, trimiși cu forța de Anton Lungu la strângerea recoltelor. S-au organizat întâlniri electorale mediatisate de posturile de televiziune, radioul și ziarele locale. S-a trecut la realizarea panourilor electorale și s-a organizat un marș pe un traseu intens circulat și la ora de vîrf, încheiat cu un miting în fața prefecturii. Participarea redusă, doar cca. 250 de participanți, prevedea insuccesul ce avea să urmeze. A venit și ziua de 9 octombrie când s-a constatat că A. Lungu, reprezentantul PSM-ului, a întrunit 58% din voturi, fiindu-i necesare doar 50% din voturi pentru a deveni primar. Participarea la vot a fost de 44% din numărul total de alegători, lipsind de data aceasta aproape 100 000 de cetățeni.

Cei care l-au votat au fost în mare majoritate cetățeni de vîrstă a treia care au beneficiat în timpul dictaturii ceaușiste de avantaje substantiale oferite de fostul regim, și o parte din cetățenii naivi, înșelați de declaratiile demagogice ale lui A. Lungu, făcute în timpul campaniei electorale, pecun: oferirea de locuri de muncă prin descentralizarea industriei, construirea de blocuri etc. De asemenea, trebuie să remarcăm că în unitățile militare, procentul de voturi atribuit lui A. Lungu este de 96%, deși în Brăila fac serviciul militar ostași din toate culturile țării, ce nu au cunoscut pe nici unul dintre candidați.

O cauză importantă ce a determinat electoratul să-și indrepte opțiunile către A. Lungu a fost lipsa totală de activitate în problemele primăriei și ale gospodăriei orașului a fostului primar Aurică Avram, membru PD (FSN), care nu a reușit să se facă cunoscut în rândul populației prin absolut nici o contribuție, nu a colaborat cu consilierii municipali pe care i-a sfidat, dând multe decizii fără consultarea acestora.

Opoziția a greșit prin faptul că a prezentat doi candidați, unul din partea CD și celalăț reprezentând PL'93, producând astfel derută în rândul electoratului.

In ciuda acestor grave erori, cei doi candidați nu au fost figuri reprezentative care să convingă. În concluzie, A. Lungu a fost aleas primar de 45 000 de alegători, dintr-un total de 178 000 de cetățeni cu drept de vot, ceea ce reprezintă 25% din electorat.

Învățătura ce se poate trage din această tristă experiență, înținând seama de faptul că mai sunt doi ani până la alegerile legislative, sunt următoarele: atragerea și convingerea marii majorități a cetățenilor tineri că viitorul este al lor și depinde de ei și de unitatea CDR, căci numai unii vom putea obține rezultate pozitive.

Flaviu BREZEANU, PNTCD - Brăila

P.S. În pauza de două săptămâni între cele două alegeri pentru postul de primar al municipiului Brăila, adică între 25 septembrie și 4 octombrie 1994, dl. prefect al jud. Brăila, Ilie Lascu, a întreprins o serie de manevre, contactând reprezentanți formațiunilor politice și candidați independenți pentru a renunța la candidatura în scopul propulsării cu orice preț a reprezentantului PSDR.

Izbindu-se de refuzul total din partea CDR de a colabora cu PSDR și de a se lăsa antrenată în manipulările dlui prefect, acesta, drept represaliu, a suspendat din funcție, cu o decizie emisă pe 5 octombrie, pe singurul primar CDR din județ, domnul profesor Stefan Epureanu, primarul comunei Suțu. Dl. prof. Stefan Epureanu este membru PNTCD.

Consider că Liga primarilor și consilierilor PNTCD ar trebui să ia măsuri.

În organizarea conducerii filialei locale a PNTCD, la Chitila a înregistrat un mare succes conferința cu tema „Politica, Economie, Administrație - probleme actuale”

Săptămâna trecută a avut loc la Chitila o conferință a organizației PNTCD din comună. Au participat dñi: Mircea Ciumara, deputat PNTCD, Julian Crețu, viceprimar general al Capitalei, Ion Lambru, președinte Organizației Muncitorilor a PNTCD, Ilie Popescu vicepreședintele Consiliului Județean SAI, Cezar Stănescu, președintele organizației PNTCD SAI, Vlad Roșca, secretar general al OM PNTCD, Valentin Florea, președinte organizației PNTCD Chitila, Mircea Gheorghe, membru în Biroul permanent al OM PNTCD, Gheorghe Dora, primarul comunei Chitila, Nicolae Dinca, vicepreședintele organizației PNTCD din comuna Ștefanesti SAI, precum și numeroși membri și simpatizanți ai PNTCD din comuna Chitila.

In deschiderea săptămânei, dl. Mircea Ciumara în calitate de director al Institutului de Cercetări pentru Economie Mondială și membru al Comisiei Economică a Camerei Deputaților, s-a referit la problemele de actualitate din domeniul politic și economic: „Trebuie să ne așteptăm la creșteri drastice de prețuri. Pe fondul de sărăcie de existent, este de așteptat ca actualul guvern să fie sărat și să demisia. Deci ne putem aștepta la alegeri anticipate în toamna anului viitor. În ceea ce privește listele pentru alegeri trebuie să recunoaștem că suntem puși în față unei probleme spinosă, datorită faptului că ceilalți colegi din Convenție nu sunt în totalitate de acord cu întocmirea acestor liste după criteriile de reprezentativitate propuse de partidul nostru. Mai există și problema candidatului la Președinție, problemă cauzată de „viziniile” a trei persoane din Convenție, „vizini” ce se situează foarte departe de zona realului. Pregătiri pentru campania electorală sunt și în tabără adversă. De fapt, aceasta a leșit la luptă deschisă folosind ca principala armă sătanul. În esență PSDR-ul fură oameni de la alte partide. Cum de la PNTCD nu poate fura oameni, recurge la înscenări și chiar destituirile ale membrilor PNTCD, din rândul celor ce fac parte din administrație locală. Suntem partidul cel mai organizat din țară. Aceasta a recunoscut-o chiar și dl. Iliescu. Suntem singurul partid din România recunoscut pe plan mondial. Trebuie să vă vorbesc și despre manevrele necinstituite ale Televiziunii ce sprijină campania electorală a puterii. Bunăoară, TVR-ul ne filmăză pe aci dintr-o națională în timpul pauzelor”, rămân în sală de ședință, vînd să dea impresia telespectatorilor că opoziția în general este absentă de la lucrări”.

În continuare dl. Julian Crețu a expus o serie de probleme administrative: „Trebuie să am năzuit niciodată ca să tragem folosul material din politică. Aceasta nu înseamnă că trebuie să fim în continuare sărăci. Trebuie ca toti românii să fie bogăti dacă se poate. Însă îmbogățirea trebuie să se facă prin mijloace legale. Si aici trebuie să vă vorbesc despre cazul lui Tutunaru, primarul sectorului 3. Dl. Tutunaru locuiește într-un apartament cu familia sa compusă din 6 persoane, la etajul 8 al confort II. D-șa a suferit în această vară 2 preinfarcturi, iar fapta autorităților să împiedică familia să-i aducă de asemenea, este incalificabilă. În altă ordine de idei, legile sunt menținute voită la un putere. Aceste legi acționează însă cu mare forță împotriva oamenilor opoziției ce lucrează în administrație. Aceasta pe lângă acțiunile concrete ale Puterii, materializează în sanție”.

Dl. Julian Crețu a mai făcut cunoscută inițiativa Ligii Primarilor și Consilierilor PNTCD în ceea ce privește construcția de case ieftine precizând că bâncile, într-un mod nejustificat refuză să avanzeze credite în acest scop.

Dl. Ion Lambru, președinte OM a PNTCD, fost deținut politic, și-a început expoziul întrebând auditoriul: „De unde se trag suferințele noastre? Din aceea că nașa noastră este condusă în continuare de comuniști” Dl. Lambru a readus în memoria celor prezenți crimele comise de către tortionari comuniști: „Iuliu Maniu a murit la Sighet mâncat de viermi, de viață, aceasta este esența comunismului”. Dl. Lambru a amintit în continuare verbe memorabile ale marilor înaintași politici, cei ce au făurit statul românesc modern: „Cine nu crede în bunul Dumnezeu, este un hoit pe față pământului și nu merită să trăiască. În ziua de azi trebuie să fim mai uniti ca niciodată. Antagonismele trebuie să dispară. Am stat 15 ani în închisoare. M-a ajutat capital faptul că acolo ne închisem și ne ajutam unii cu alții”.

Dl. Ilie Popescu, vicepreședinte al Consiliului Județean SAI: „Trebuie să felicit organizația PNTCD pentru organizarea acestei conferințe pentru că așa vom putea arăta locuitorilor comunei ce vrem noi. PNTCD-ul, cum vrem noi să vă reprezentăm interesele. Atât văzut că FDSN-ul ne consideră pe noi dușmani. Noi nu-l considerăm decât adversari politici. Aceasta ne deosebește. Noi dorim ca toată ființa democratice. Dânsii nu. Dânsii doresc să fie partid unic. Pentru aceasta ei ne blochează - mai ales la nivel de prefectură - activitatea și bunele noastre intenții. BUGETELE alocate nouă, oamenilor din Convenție sunt mult mai subțiri decât cele alocate primarilor și consilierilor aparținând partidelor din sfera guvernamentală”.

Dl. Vlad Roșca, conferențiar universitar, secretarul general al OM al PNTCD: „Dupa părere mea societatea românească are imprimată de către putere 3 mari tendințe. Prima este cea de a cronica și amplifica corupția. A doua este cea de a constitui o clasă economică în România. Iar cea de-a treia este de a tine frailele puterii că mai mult timp. Aceste tendințe decurg una din cealaltă și putem afirma acest lucru urmărind modul în care puterea dorește să facă privatizarea. În altă ordine de idei, milionul de locuri de muncă pe care îl promite dl. Ion Iliescu fost numai o vorbă în vînt. De acest lucru munclor româna să-l lămurit, mai ales că tot ceea ce a „căștigat” societatea română în acestii doi ani au fost 1,2 milioane de someri”.

Dl. Cezar Stănescu, președinte al organizației PNTCD SAI a urat - la începutul alocuțiunii sale - dlui Mircea Ciumara să ajungă în căt mai scurt timp prim-ministrul al țării: „Vă rog din suflet să fiți uniti - a spus d-șa în continuare, altfel nu vom putea înlătura pecinginea comunismului care a atins până acum fiecare familie din țară română”.

In continuarea conferinței, distinși invitați au răspuns numeroaselor întrebări ale auditoriului.

Ovidiu PATRĂȘCANU
A consensul

În Piața Universității va fi deschisă o expoziție în aer liber

Cu începere de la 25 octombrie, în Piața Universității, în organizarea Ligii Democrațe pentru Dreptate și cu sprijinul Mișcării pentru Regatul României și a PNTCD va fi deschisă expoziția itineranta de grafică a lui Constant Dâmbolanu. Lucările au ca teme „Marti și mari exilați” și „Cladiri din timpul monarhiei”. Expoziția a fost verificată pe data de 7 septembrie la Brașov și a poposit o lună mai târziu și la Timișoara. Juriul de artă sunt așteptați timp de trei zile și trei nopți începând cu data de 25 octombrie, programul fiind non-stop.

Aspect de la expoziția deschisă la Brașov

NEOBOLŞEVISMUL

Când dacă unera nu le-ar place, nu putem să nu trebuie să uităm că partidele comuniste s-au născut din cele social-democratice sau socialiste. Aceasta a fost cauză, în primul rând în Rusia, dar urmat mai târziu și în România.

În 1903, majoritatea social-democraților ruși i-au urmat pe Lenin și mai mulți, bolșevici. Cei mai mari, de unde și numele acestei minorități, menținută, vor constitui totuști privilegiul pentru Vladimir Ilici Ulianov, care va lichida această grupare în 1917.

Ceea ce a caracterizat bolșevismul a fost îndepărțarea oricărui formuționii rivale din afară și a oricărui grup de opinie diversă, diferențiată sau nuantată dinăuntru. Bolșevicii nu sunt nici toleranți și nici măcar intoleranți, ei sunt totul. Ei nu recunosc ci doar cum să cred că este cazul, acceptă. Ei nu gresesc și deacă timpul dovedește că au facut-o, nu admit ci consideră, și aceasta cel mult, că a existat o linie devianțistă. Adversari sunt nu numai cei care li se impotrivesc sub orice formă și cei care nu-si manifestă constant și agumotos atașamentul. În organele judecătorești, în procurură, miliție și securitate, lucările pot fi ocupate doar de instrumente de execuție, nu de individualități gânditoare. În fapt, adversarii sunt tratați ca disgraci și în consecință lichidați, mai întâi economic și social, apoi intelectual și moral, fizic și final. Uneori, această din urmă formă este ultima dar și prima în același timp.

In anumite contexte internaționale, bolșevicii toleră și partidele fantoșe diferite, intelectuali izolați, dar cunoscuți pe plan extern și care dau dovadă de mai multă sau mai puțină rezistență, dar nu vor admite niciodată constituirea unor nuclee ce pot deveni focare de adevărată rezistență. Alteori, pentru a atrage potențiali viitori adversari, creează ei însuși provocări și incenții în care să fie atrași aizi, cei care, eventual, li-s-ar putea opune mâine.

Bolșevicii vor puterea, cu orice preț și în mod exclusiv. Odată obținută, abuzează de aceasta, astfel că pe parcurs puterea devine sclava bolșevicilor iar aceștia, la rândul lor, sclavii puterii. Bolșevicii nu pot uita, deoarece nu pot ierta, ei nu cunosc prietenii, ci doar complicități. Nu cunosc alte limite decât cele intelectuale, se bazează pe un Nimeni promovat la starea de Cineva, iar pe cel care a fost Cineva se străduiesc în-a transforma în Ceva.

Din punct de vedere al puterii, al abuzurilor, bolșevismul este totul, din punct de vedere uman, etic și este nimic. Bolșevicii nu se constituie într-un partid politic ci într-o mafie, când afiliația unei mari mafii internaționale, când una națională. Bolșevicii urăsc proprietatea particulară, deoarece aceasta înseamnă libertate individuală, de aceea Lenin a lansat teza că nica proprietate generează burghezie și capitalism, și de zi, ceas de ceas, spontan și în proporție de masă. Lichidașu-i pe marii capitaliști și lovinu-i până la desfășurare pe micii burghezi, bolșevicii transformă mai întâi naționala populație, apoi pe aceasta într-o masă de proletari manevrabilă din toate punctele de vedere, pornind de la o totală dependență materială față de bolșevismul constituit în partidul de stat și statul de partid. Să nu uităm că înșași naționașa de partid este în realitate străină, deoarece bolșevicii, ca și fasciști și naziști, concep partidul doar ca unic, un tot, ori nu poți fi în același timp și tot și parte.

Chiar dacă lucrurile nu sunt prezентate în interiorul sistemului concentraționar bolșevic direct ca atare, aceasta constituie esența sistemului și în acest sistem, cu excepția celor câțiva ani când și-a percurt diminetile în strada Italiană, la cursurile de la Liceul Spiru Haret din București, a fost crescut în familie, apoi educat la Moscova în perioada stalinistă și ulterior format la București în cea dejetă, cel care înainte de decembrie 1989 urcase în perioada neapostolică la finale funcții de partid și stat și să nu-i plăngem retroactiv de milă că evenimentele din decembrie l-au găsit ca director al uneia din cele mai mari edituri pe teră, din Republica Socialistă România. L-am numit pe Ion Iliescu.

S-a vorbit și mai ales s-a scris că în majoritatea țărilor care în ultimii ani păreau că s-au desprins de comunism, acesta revine și mai ales revin comuniști. Cum nu doresc să fac o expoziție exhaustivă largită la întregul spațiu estic, mă voi mărgini la câteva considerații în legătură cu România. Cred că este o eroare să considerăm că ar reveni comuniștii într-o formă de neocomunism. Comuniștii nu au cum să revină pentru simplul motiv că nu au plecat niciodată. Multă și-au păstrat vechile poziții nomenklaturiste, unii au fost promovați, căci au fost permutați pentru a fi la adăpostul entuziasmului primelor zile de decembrie. Cei cu conștiință mai încărcată decât a medieui au socotit mai prudent să se ascundă un scurt timp, dar când și-au dat seama că sunt apărători de imunitatea solidarității slujitorilor aceluiași regim pentru cele întâmplate între 17-22 decembrie și chiar de impunitate pentru cele săvârșite anterior, au scos și mai semet capul. Au aplicat deci cuvintele lui Petru Rares-Vodă, reluate într-un splendid discurs rostit de lorga în vremuri de

sistemului, ori, ce cadre mai de nădejde pot avea chiriașii fără chirie de la Cotroceni și din Piața Victoriei la conducerea SRI, și a Poliției, decât cadre experimentate ceaușiste ale securității și milției? În procurură și justiție bolșevicii au nevoie de elemente docile care pot fi împărțiale într-o anchetă și un proces în care Tată Lăpușna să certă și se judecă cu Baba Rada, darorică ar insulta și calomnia Vadim Tudor, acesta trebuie să fie lăsat să insulte și calomnieze încălcând permanent codul penal. Este posibil ca din cei foarte tineri intrați ca magistrat în ultimii ani, mulți din acești puțini să fie animați de un adevărat spirit de justiție, dar să nu uităm că înseși legile care stabilesc promovarea și ierarhizarea impun stagii în profesie ce doar vechile cadre ceaușiste le posedă.

Bolșevicul Lenin pricepea însemnatatea ideologic-propagandistică a artelor cinematografice, nebolșevicii folosesc arma mai subtilă și mai eficientă a televiziunii.

Bolșevicul Stalin î-a lichidat pe menșevici, bolșevicul Stalin pe Trotzki, pe aceeași linie s-a înscris Hrusciov îndepărându-l pe Malenkov, Molotov și lichidașu-l pe Beria, până ce, la rândul său, a fost îndepărțat de Brejnev. Puterea trebuie să fie deținută la vîrf de un om, iar Iliescu a căutat și reușit să se debaraseze de Roman, căruia însă, la vremea sa și convenise să mineriale de ce consideră că au consolidat puterea ce avusea navatatea să o conceapă bicefală: Iliescu-Roman.

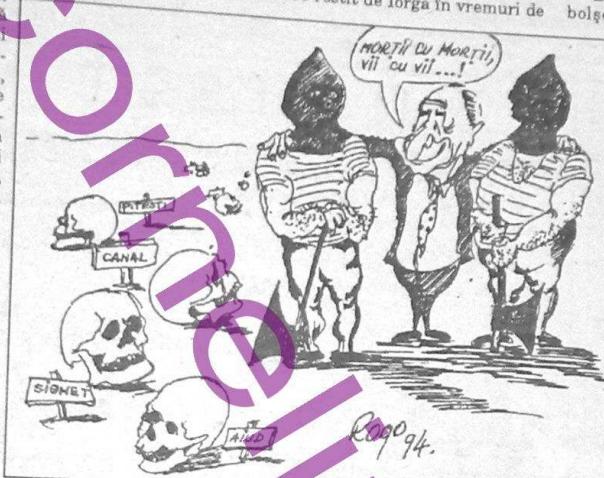
In anumite circumstanțe bolșevici urmăringăținte strategice precise, adoptă măsuri tactice menținute căt societatea necesară. În România, la mijlocul anilor '40 au creat așa zisul Bloc al Partidelor Democrațice în care intrău câteva formații politice, dominate în realitate în totalitate de bolșevici. Iliescu & Co au creat faimosul Consiliu provizoriu al Unității Naționale în care rolul din 1945 al lui Gută Tătărescu avea să fie jucat de Radu Cămpeanu, cel care, ulterior, va accepta sălcondeze pe vechiul bolșevic Bârlădeanu la Senat. Experiența istorică a dovedit că bolșevismul nu are nevoie de colaboratori ci de colaboraționiști care devin astfel compliciti sau sunt absorbiți în oastea roșie, cu sau fără uniformă.

Mizeria nu este doar un rezultat al sistemului comunist, ea constituie și un mijloc tactic. O Rusie infometată, dar din care se exportă cereale și în care vârfurile bolșevice erau în destul de o Românie caracterizată de interminabile cozi, erau mai ușor de condus la modul dictatorial decât în cazul unor națiuni prospere. Cetățeanul devine doar omul obsedat de ce va mânca în ziua următoare sau chiar în aceeași zi. Apatia, lehamitea, dezinteresul politic, social, etic din România zilelor noastre se datorează în mare măsură mizeriei la care a fost redusă o populație ce-si pierde astfel idealurile și elanurile unei națiuni.

Să putem spune că spre deosebire de trecut, nomenklaturiștii de astăzi se îmbogătesc personal, gustă farmecul mai mult sau mai puțin discret al burghezelor posesoare de proprietate privată. Dar și în trecut, foloseau bogăților la a căror creare contribuiau cei ce nu se bucurau de ele, le trăgeau tot vârfurile bolșevice ale nomenklaturii. și să nu uităm: în România vârfurile de ieri sunt și cele de astăzi, cărora li se adaugă și schimbul de generație. Cei care au controlat până în decembrie 1989 statul și economia le controlează și astăzi. Nicolae Văcăroiu o facea ieri din clădirea CSP din Calea Victoriei, astăzi o face în palatul din Piața Victoriei, desigur, atât că i se permitea atunci, în limitele fixate de cel care locuia în Cartierul Primăverii și că și cum i se permite acum de cel care locuiește tot în același cartier.

Există comuniști care s-au vindecat total și sincer. Uneori au plătit cu viața abaterea de la bolșevism. Dar adevăratul bolșevic nici nu vrea și nici nu se poate schimba. Bolșevismul este o stare, poate chiar programată, în gene, abjurarea este fățărnicie. Înlocuirea salopetei cu smochingul echivalează cu schimbarea părului la lup.

Constantin MAREȘ

bejenie la lași la 14 decembrie 1916, când armatele germane încercau portile Moldovei, dar folosite astăzi ca blasphemă demagogie de Vadim Tudor: „Vom fi iarăși ce-am fost și mai mult decât atât“.

Comuniștii de ieri conduc România de astăzi, nu ei revin, ci concepția bolșevică. Statul este reprezentat formal în Cotroceni și Palatul Victoria, partidul prin PSDR. În realitate statul este al partidului și partidul al statului. Bolșevismul nu concepe decât partidul unic, dar în amanute împrejurări istorice cum a fost cauză comuniștilor români în 1944-48, sunt acceptate formal și succursale cu alte firme la poartă, în realitate simpli executanți fără drept la opinie proprie. Aceste formații trebuie să slujească în mod necondiționat puterea, aşa au făcut-o socialistul lui Voitec, liberalii lui Gută Tătărescu, tărântii lui Anton Alexandrescu, Frontul Plugărilor și Partidul Național Popular în perioada la care m-am referit, tot așa o fac în prezent Partidul România Mare și PSM, cât despăgubesc PUNR, devenit a doua componentă a echipei guvernamentale, treacând astfel în mod deschis, cu arme și bagaje sub flamura oportunistului în tabără celor ce înscriu pagini de neuitat în tragică epopee „Ciolaniada“.

Bolșevicii trebuie să ajungă la partidul unic și astfel au început cu minarea și destrămarea PDAR, această variantă nouă. Frontul Plugărilor, minipartid al trecutului și în care președinția era deținută de Petru Groza. Simțind bine direcțiile vântului, cadre de nădejde ale PDAR au și trecut la PSDR în speranță că vor prinde locuri mai bune, iar acestea, oricum, nu sunt nelimitate.

Bolșevicii folosesc printrealte teroarea. Aceasta a fost din plin folosită prin metoda mineriadelor, care au ridicat-o rangul de masă și dacă nici unul din torționari care supraviețuiesc ororilor anilor '40 - '50 nu a fost tras la răspundere, nici acei care și-au dezlănțuit barbaria la Măgurele nu au primit nici măcar o muștrare scrisă. Poate, dimpotrivă, vor fi foști avansați și răsplătiți.

Bolșevicii nu concep ca milizia și securitatea să fie conduse decât de oameni devotați partidului și

Scepticul incurabil

Fericiti am fost...

Frumoasele timpuri de altădată, ce se regăză de unii și alii astăzi, aduc certe beneficii scriitorilor înălțăriți care le evocă în săruri reînăscute, nici de pură ficțiune, nici de curată realitate, dar din suflul scriselor - dintr-un suflu vândut. Ele mai produc negândile profiturilor unor îngiș de cele mai diverse profesioniști, de la la z-et, și însemnată bunăoară activist, agitator, bătăluș, brigadier, călăuș, criminal. Iar mai pe la mijlocul alfabetului, informator, prim-secretar, pe ramuri, crăciute și scorbuturi. Profesioniști individualizate în persoana celor pe care, cu neostenția generozitate, dă Iliescu ne-a tot cerut să-i scoatem din sfera vîndicării, în respectul firii noastre milioane.

Că nu doar seful statului știe că pe cine nu-l lași să moară nu te lasă să trăiești. Așa că tipii în chestiune neau cam sărit în cărcă, dacă nu din alte motive, măcar ca să adereverășă zicala. Sfârșim, prin urmare, veacul bucurările din plin de experiență, de principialitate, de vigilență lor? Să, bineînțeleas, de inflexibilitatea lor. Cel mai reprezentativ dintre ei fiind - cine n-o știe? - dă Iliescu în persoană, dur ca un

cobi de sticla, atunci când e nevoie. Dar relativist și complexez când se dă pe față că o găinărie de-a oamenilor săi - vezi afacerea cu apartamentul din fondul de stat acordat Tânărului, merituosului, însă astăzi de săracului Păunescu-junior. Corupția? spectacol cu pronosticuri, poate chiar cu pariuri. O ghidusie, printre atâtenele altel. Hai să rădem! și cando prostii plâng...

In tot ce urzește și întreprinde, dă Iliescu are un mare aliat și un redutabil

adversar, fără să se poată cunoaște care-i este, în fond, mai dăunător. Masivul lui aliat este ignoranța publică, fabuloasa moștenire a frumoselor timpuri de care tocmai vorbirăm, cele care au decebrat, condiționat și dresat, prin crimă, cază și repetare la nesfășuri un popor fără apărare, "purificat" nu numai de elitele sale (intelectuale, tărănesti, municioarești), dar și de clasa lui mijlocie. Pe de altă parte, poate ființă unii și datează vîță celui care nu-i o ridică, indiferent din care

motive? Încă se poate spune lin că cele douăzeci și două de milioane de români pe care miraculosă prăbușire a comunității, mai întâi la el acasă, apoi în filiale, i-a salvat, a creat o obligație față de fostul temnicier. Din păcate, acesta se recalcifică strâmb. Mai precis, pentru moment, a devenit capitalist, așa cum poate el, adică sălbatic.

Adversarul numărul unu al președintelui Iliescu se numește Mihai I de România, este monarh și, cu toată

probabilitatea, românul în viață cel mai remarcabil al acestei epoci, cel mai curat dintre făuritori ai victoriei împotriva nazismului, ceilalți numindu-se Stalin, Churchill, Roosevelt. De tânăr, regele Mihai a avut înțelepciunea unui bătrân, încredere în tot cea ce creează a vrăstie tuturor speranțelor. Prob, măsurat în gând și faptă, ferm, nedordin nimic suveran - Mihai de România, ori din ce unghi ai privi, se dovedește un adversar străvitor pentru Ion Iliescu. Aceasta domn cu d mic, și numai de la o vrem.

Desigur, fericitele vremuri de altădată sunt un mit, precum cele ale comunismului, un cosmar. Cele de astăzi sunt la plăcuta voință a celor de ieri și susțină după pâinea de leu patru și cincizeci de bani. Pe atunci multă lume și-a avea, ca să se așeze la coadă, primul leu din capul sumei.

Iar Majestatea Sa Regele Mihai era tot atât de strănicțiuță departe de hotarele țării ca și în acest octombrie roșu.

Barbu CIOCULESCU

Majestate, îți mulțumim!

Mai mult decât altcum, căci intrece orice frontieră căzând în nălătire absolută, am numit o mare nerușinare gestul d-lui Iliescu de a-l expulza din țară, simulant cu sosirea, pe Majestatea Sa Regele Mihai al Românilor, invitat la București cu prilejul binecunoscut al simpozionului din 7 octombrie 1994, consacrat actului de la 23 August 1944, al cărui autor și contemporan este Majestatea Sa. Fapt dejă cu profund rezonanță în istorie datorată prestatiei și autorității Coroanei în regatul României.

Întreicându-i se adeveratului apărător al României accesul în țară în care își are rădăcinile, prin trecutul înglobat în regenții înaintași, Regele nostru surgișunt de peste 45 de ani să intorsă plângând în țară devenită de adoptiune.

Sacrilegiul săvârșit în toți acești ani și, de curând, cu această nouă încercare de a-și revedea țara, nu va rămâne nepedeștit de Cel mai presus decât noi toți. Izbânzile pasager ale slujboșilor comuniști împinsă la putere prin răpitie ideologică sub presiunea tancurilor sovietice se vor volatiliza, adeverul păstrării unității de spirit plătit cu tribut greu de sânge nu va întârzia să apară. Cât timp gem Cimitirele de Eroi - Cimitirul vesel - Cimitirul nou...

„De te-ndeamă, de te cheamă“, sună un vers eminescian, și suntem mulți care simțim astăzi mulțumim Majestății Sale pentru oferanda pe care a adus-o în numele națiunii române și de această dată, nouă, poporului Său.

Florina DUDĂU

Foști deținuți politici anticomiști din România, organizați în Uniunea cu sediul la Geneva, ridică un vehement protest față de ultima incălcare cincină a drepturilor omului infăptuită de guvernul de la București. Acesta, compus din foști demnitari comuniști ai epocii Ceaușescu și extremității partidului condus de Gheorghe Funar, contravenind proprietății constituționale a țării și acelor internaționale privind drepturile omului, a refuzat în ziua de 7 octombrie 1994 intrarea în țară a Regelui Mihai I, Suveranul care a reușit să scoată țara din alianța nefirească cu Germania nazistă, să o ferească de dezastru unui război pierdut dar purtat pe teritoriu propriu și care prin actul de la 23 august 1944 a asigurat redobândirea Ardealului de Nord, rapid în urma dictatului Hitler-Mussolini din 1940.

Prezența în România, țara în care s-a născut acel care Tânăr Regé find, a găsit acut curajos din urmă cu 50 de ani, ar fi fost absolut normală, nu numai la această comemorare, ci imediat după evenimentele din decembrie 1989. Dar puterii condusă de fostul secretar județean de partid, scolit la Moscova în timpul lui Stalin, îl este frică de prezenta Cehului care s-a aflat pe Tron prin voință și în dorință poporului care l-a pierdut în urma loviturii de stat săvârșită de partidul communist. Asistăm la o reluare a cultului personalității, Ion Iliescu începând să calce deschis pe urmele lui Nicolae Ceaușescu.

Apelăm la toate organismele internaționale și la opinia publică din țările occidentale să nu rămână indiferente față de panta periculoasă pe care este angrenată România în prezent.

PROTEST

Organizația Muncitorească a PNTCD protestează pe această cale împotriva manierei inadmisibile în care Majestatea Sa Regele Mihai I de România a fost oprit să revină în țară.

Considerăm acest gest nu numai ca pe o ofensă adusă Majestății Sale, sau aceluia important segment social care este legat sufletește de Familia Regală, ci și ca pe o tentativă de a stopa procesul restabilirii adevărului despre istoria națională.

Comitetul de Conducere al Organizației Muncitorești a PNTCD

Secretar general,
Vlad ROȘCA

PROTEST

Asociația Medicilor PNTCD protestează contra măsurii de expulzare a Majestății Sale Regele Mihai I și atrage atenția opiniei publice asupra fricii actualei puteri izvorată din ilegitimitatea ei.

Așteptăm ca organismele internaționale să fie oficial sesizate, iar invitația către Regele Mihai să fie reînnoită.

Președinte
Dr. George Calalăb

Secretar,
Dr. Maria Vissarion

PROTEST

ascendentă pentru clica nomenclaturiilor conducerii, descendenta pentru marea majoritate a națiunii. Comunismul încercă să se restaureze peste tot și ar fi o greseală să se repete pasivitatea Occidentalului arătată în anii '30.

Ne exprimăm convingerea că presa cu adevărat democratică din țară, publicațile și organizațiile românești de peste hotare vor întreprinde adevărate campanii în acest sens. Totodată ne exprimăm dezamăgirea și tristețea că parlamentarii care se declară împotriva puterii nu s-au dus cu toții la Otopeni, spre a lăuda înțămpina cum se cuvine pe Rege, că pe străzi nu s-a demonstrat în mod pașnic și răspunzător pentru Rege și adevăr istoric.

În același timp facem un fierbinte apel tuturor forțelor, ca și celor din opoziție, să lase la o parte ambii și interese personale, să treacă peste acestea, prezentând un front unit, în fața puterii care se întârșește împotriva intereselor naționale.

Foști deținuți politici anticomiști cunosc bine perfidia și metodele comuniști dar și cruzimea lor. Adevarăta democrație și luptători pentru libertate din România și pentru România trebuie să se bucură de tot sprijinul occidentalilor din lumea cu adevărat liberă.

Președinte.
Dumitru Ionescu

Purtător de cuvânt,
Constantin Mareș
Geneva, 10 octombrie 1994

**COMITETUL DE VEGHEȘI
INFORMARE ASUPRA
RESPECTARII NORMELOR
DEMOCRATICE
EUROPEENE**

COMUNICAT

Urmărind îndeaproape cele petrecute în după-amiază zilei de 7 oct. a.c. pe aeroportul Otopeni din București, cu prilejul încercării Majestății Sale Regele Mihai I de România de a face o vizită în țară în care s-a născut, invită fiind de mai multe organizații culturale pentru a lua parte la un simpozion istoric, am constatat încălcarea gravă de către autoritățile românești a statutului Consiliului European, cu privire la Libera circulație a cetățenilor, că și normele stabilite de DECLARAȚIA UNIVERSALĂ A DREPTURILOR OMULUI, document pe care România și l-a insușit ca parte integrantă a textului constituțional.

Din constatăriile noastre, autoritățile române nu au putut face dovada comiterei nici unei infracțiuni sau abateri din partea solicitantului de viză de intrare pe teritoriul ROMÂNIEI, care să justifice dezacordul cu stipulațiile internaționale, refuzul permisiunii de intrare pe teritoriul țării. Atitudinea Majestății Sale Regele Mihai I de România a fost întotdeauna conformă tuturor normelor în vigoare (dovada permisiunii de a călători în mai multe țări ale lumii), iar la solicitarea expresă a autorităților române, a declarat public că nu are intenția de a contesta actuala ordine constituțională.

În consecință, solicităm tuturor organizațiilor europene competente anchetarea acestui abuz și sanctuarea autorităților românești, conform prevederilor regulamentelor CONSILIULUI EUROPEI.

În același timp, apelăm la Comisia Drepturilor Omului a ONU, în vederea inițierii unei rezoluții, echivalentă cu cea din 1989 împotriva regimului Ceaușescu, rezoluție care să oblige actualele autorități românești să respecte în totalitate acordurile internaționale în care România este parte.

În același timp, atragem atenția că acest caz este doar exponentul unor serii de abuzuri pe care autoritățile din România le-au comis în ultimii cinci ani.

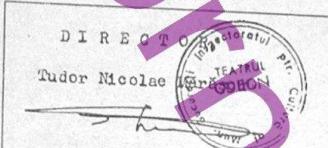
În numele Comitetului,
DORU BRAIA - GERMANIA

Ministerul Culturii funcționează ca agenție de restaurare a comunismului

În 1992, PDSR-ul, împreună cu susuralele sale PRM, PSD, PNL și PDAR, a câștigat alegerile și a format guvernul. Cum și guvernul trebuia să le dea ceva din cetera o dobândire, liderii acestui partid s-au decis să le dea și restaurația o ciosvărtă. Astfel este vizată sistematic direcția unor instituții de cultură. Pentru aceasta însă trebuau să fie contestată, mai cu seamă când renumele respectivilor grădinițe sunt în reale, conducătorii sunt cu venit cu o nouă găselină: competență managerială. Cum mai toate instanțele de cultură sunt subordonate, i-a fost șofer guvernului să ducă bani pentru ca directorii de teatru sau teatre să intre în criză. Mai mult, găsit însă un funcționar în cadrul Ministerului Culturii care să întoarcă sabotarea de fapt. Să, și mai multe încercări, s-a găsit o poezie de persoană: poetul Marin Sorescu. Acesta, ca orice ministru și-a plasat în posturile-cheie din minister lăzile dintre cele mai odioase ale românilor pe care le doream apuse, precum M. Ungheanu sau un I. Gheorghiu. Cu această echipă de ipochimeni, Sorescu a trecut la „opera“ de deschidere a tot ceea ce se incopise mediat după revoluție. Nume de prestigiu ca Th. Enescu, A. Șerban, S. Bacăreanu sau Al. Dabija, au fost destinate sau determinate să-și dea demisia din directorat, locul lor fiind lăsat de figuri sterse sau presupuse forme de autoritate, oricât de secundă sau odioasă ar fi ea. Această acuzație a căpătat numele de restaurația comunismului în cultură și desigur că va intra în manualele de istorie.

Ultima ispravă însă a guvernului

de a trece instituțiile de cultură aflate în patrimoniul primăriilor în subordinea Ministerului Culturii a primit replica în justiție a primarului general al Capitalei, dl. Crin Halaicu. Justiția a suspendat H.G. 461 de destituire a directorului Al. Dabija și numirea lui Tudor Mărăscu ajijdere. Trepădușul de serviciu al ministerului, un scriitor care s-a remarcat în genul minor Mircea Micu, recuperat din grădina-restaurant a Uniunii Scriitorilor, s-a pus pe trebă și a tăbărăt cu energia ce îl dădea puterea administrativă asupra contabilului-sf, de la „Odeon“, d-na Cristina Răducanu pentru că aceasta refuză să recunoască schimbările operate de minister și respectă sentința tribunalului. De aceea s-a confectionat de urgență alt sigiliu al teatrului „Odeon“ (cu legenda schimbător de „Ministerul Culturii“) și s-a aplicat pe decizia de concediere a dnei Răducanu. Deci fals și uz de fals, plus nescocuirea unei sentințe judecătorești. Dar M. Micu și T. Mărăscu nu au să teme. Spatele lor e solid, cineva acolo sus, în Dealul Cotrocenilor, fi-

iubește. De observat că în sustinerea celor două decizii de concediere a dnei Răducanu (M. Micu și T. Mărăscu) se face referire la un proces-verbal al sedinței consiliului de administrație dinută în 11 oct., ba în 10 oct. Oricum „sentințele“ poartă data de 13 octombrie 1994.

După un prânz stată de bogat luat la „Odeon“, măria sa Mircea cel Mic(u) a simțit nevoie și a unui desert. De aceea tot joi 13 l-a convocat pe directorul Teatrului Mic, regizorul Dan Micu și, cu suficiență, l-a sfătuit să-și dea demisia ca să nu fie aruncat ca o măsea stricată. Motivul, aceeași lipsă de spirit managerial. Am stat de vorbă cu dl. Dan Micu. D-șa ne-a spus că de 3 ani se zbată în lipsuri și că toate încercările pe care le-a făcut pentru punerea pe picioare a formulei „Teatrul foarte Mic“ au fost un eșec din lipsă de bani. D-șa intenționa să redeschidă sala după rețeta teatrului cafenea sau a teatrului-club, rețetă de succes în lume și foarte dorită de bucureșteni. Din păcate, s-a izbit de refuzul Primăriei Capitalei de a-i permite un parteneriat cu vreo firmă. De aceea de 4 ani sala „Teatrului foarte Mic“ stă închisă. Oare trebuie să mai așteptăm încă pe atât? Dan Micu era foarte amărăt și ne-a declarat că nici nu-i trece prin minte să demisioneze, iar dacă va fi demis va face ceea ce a refuzat să facă înainte de '89 - să se expatrieze. Intelegem perfect starea de spirit a dl. M. Micu, dar nu împărtășim punctul său de vedere, pentru că cei care ar trebui să plece, să fie alungați din țară ar trebui să fie alții, lichelele. Ne-a mai răspuns dl. Micu la întrebare dacă vede în presiunile exercitate asupra sa și a altor oameni de cultură un substrat politic și ne-a răspuns că nu cred că este asta, ci e consecință a corupției și a anarhiei administrative. În replică la acest punct de vedere, dl. I. Caramitru susține că „nu contează cine va lucea direct la Teatrul Mic. Acțiunea e o revansă (globală) a Puterii față de tot ceea ce a făcut mișcarea teatrală în ultimii ani“, iar dna Sanda Manu: „Prin acuza de lipsă de spirit managerial de

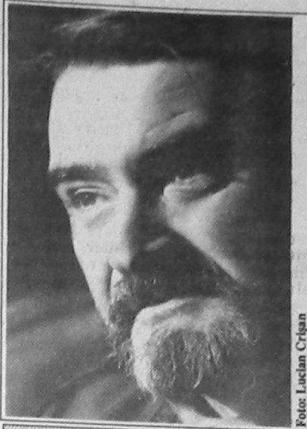

Foto: Lucian Cristian

Regizorul Dan Micu, directorul Teatrului Mic

fapt sunt schimbătoare persoane de excepție a mișcării teatrale“. Dl. Micu este un om ce vrea să-și facă meseria liniștit și nu e obisnuit cu țile politice. A vrut să fie un moderat și un nepartizan politic. A avut naivitatea să creadă că se poate așa, dacă a vrea să-ți vezi liniștit de trebă se poate numi naivitate. Dacă ar fi fost supus puterii ar fi primit stipendii și nu l-ar fi deranjat nimănii, iar dacă s-ar fi „lipit“ de opozitie poate că de teama scandalului ar fi fost tolerat. Deci ca să reziste, un om de cultură ar trebui să fie sluga forțelor politice. Dar asta poartă un nume urăt: prostituare și nu trebuie îngăduit cu nici un chip.

Dl. D. Micu nu este un partizan al partidelui nostru, dar noi, fiind partizani ai dreptății, îi vom lăsa apărarea informând corect opinia publică de orice imixtii sau presiuni exercitate asupra d-sale și a altora. Pentru că nu mai trebuie tolerat ca puterea ale cărei obârșii comuniste se său să se mai vârbe cu bocanci murdar în asternutul delicit al culturii.

Dan BĂNICA

Stare de urgență în Teatrul Românesc

(Scrisoare din Marea Britanie)

Londra, o lună după călătoria noastră în România, aceste întrebări s-au transformat într-o idee, iar ideea într-un proiect: acela de a crea un program de schimburi culturale între organizațiile noastre și cele românești. Am binecuvântat această idee cu numele de NOROC, nume care reflectă și timpul minimat și ospitalitatea de care ne-am bucurat lângă oamenii români de teatru. Scopul major al acestei rețele era de a face schimburi culturale la toate nivelurile, planul cuprinzând modalități pentru rezolvarea numeroaselor cerințe, oferind tot ce era mai bun în teatru din ambele părți.

Este imposibil de descris cât de mult am învățat și cât ne-am bogățit reciproc experiența personală în acești trei ani de când există NOROC. Nivelul activităților noastre - turnee în Anglia, ateliere, contacte individuale în diverse teatre, cursuri și chiar coproducții, găzduirea unor regizori, planuri pentru un festival englez în România - a atrăs un număr mereu în creștere de participanți români și englezi.

Acum, însă, acest proces a fost întrerupt de evenimentele recente din teatru și lumea culturală românească și doar întrrebăre pe care grupul NOROC și mulți alți participanți din comunitatea teatrală internațională și-o pun: de ce a fost Alexandru Dabija înălțat de la direcția Teatrului ODEON? Nu există vreo îndoială asupra impactului pe care această veste alarmantă l-a avut în Europa. Nimeni nu pare să dea explicații reale pentru a justifica această demitere. Ea pare să fie dintr-o mai extinsă schimbare pe plan cultural în țara dumneavoastră, o schimbare care este, de asemenea, neclară. Peste toate, respectul internațional față de Dabija și de colegii săi de teatru, actori și regizori, printre partenerii străini, este foarte mare. Poate că de aceea motivația de făcută public de oficialități („lipsă de aptitudini manageriale“) pare atât de ridicolă. Am admirat felul în care teatrul ODEON și-a atras sprijinul sponsorilor,

nobile spații de repetiție amenajate cu ajutorul Primăriei, dar cel mai mult am admirat producțiile lui Măniuțiu, Hausvater și publicul entuziasmat care a umplut săli. (La un moment dat, când în cadrul Programului discutat aici, în Marea Britanie, posibilitatea de a face în România niște cursuri de marketing și de atragere a sponsorilor, cineva a spus: „n-ar trebui să ne învețe ODEON-ul pe noi!“)

Colegii din Franța, Germania, Norvegia, Danemarca au pus și eu întrebări despre această problemă. Consiliul Executiv al IETM (Informal European Theatre Meeting) - o rețea de 360 de organizații teatrale profesioniste din 37 de țări europene - a discutat această problemă la o recentă întâlnire la Amsterdam. Să nu vă imaginăți că acest interes internațional este o îngrijorare colectivă concentrată numai asupra unei persoane. Pentru noi toți, întrebarea este, dacă un Minister poate să acuze în acest fel o persoană, fără o motivare publică serioasă, fără nici o obligație de a lămuri rațiunile, atunci ce se mai poate întâmplă?

Mulți dintre dumneavastră vor gândi că aceasta este numai o problemă a dumneavastră, că aceasta este o chestiune internă în care punctele de vedere sau sentimentele altora nu sunt binevenite. Dar, în noua Europă, această atitudine nu mai este valabilă. În ultimi anii, teatrul ODEON a făcut minuni pentru a ajuta la înălțarea barierelor culturale existente înainte de 1989 într-o țară dumneavastră și lume. Sub Dabija, teatrul ODEON a fost o deschidere în spirit și faptă. Din această perspectivă, demiterea lui nu vă afectează numai pe dumneavastră, ci și pe noi cei din lumea teatrală internațională. În contextul schimbărilor din Europa ultimilor cinci ani, acest eveniment are, probabil, semnificații cele mai profunde: artiștii - acești trecători naturali de frontieră, garanți supremi ai identității noastre, mijlocul prin care ajungem să ne înțelegem și să ne respectăm unii pe alții -

artiștii ca Dabija sunt izvoare mult prea prețioase ca să fie tratati astfel. Într-o lume schimbătoare, confuză, noi toți, continental, nu doar țările separate, avem nevoie de mai mulți Dabija, nu de unul mai puțin, pentru a ne ajuta în înțelegere, stabilitate și echilibru.

Dorim să înțelegem exact de ce am simțit nevoie să ne facem cunoscut punctul de vedere în presă. Bineînțele că respectăm absolut dreptul oricărui Guvern și al Ministerelor sale de a-și lua deciziile, dar dacă acestea nu par să fi fost luate cinsti și deschis, ori cu o anume atenție față de consecințele lor internaționale, atunci avem obligația morală de a pune întrebări.

Sperăm că presa și Curtea de apel din România (care va lăua în curând decizia dacă să-l repună pe Dabija în drepturi ori să susțină deciziile Ministerului Culturii) să ia în calcul și aceste considerații ale contextului internațional. Dacă Dabija nu a fost sau nu mai este potrivit pentru a conduce teatrul ODEON, atunci să fie afirmat și judecat în mod public fiecare detaliu al acuzelor care i se aduc. Dar în absența oricărui astfel de evidență, noi toți cei care semăm acum, cerem repunere în drepturi a lui Dabija, necondiționată și imediată, la conducerea teatrului ODEON. Dacă nu se va face curând dreptate, nu se pot bănuia consecințele ce vor apărea în viitor pentru teatrul românesc în relație cu restul Europei.

Neil Wallace

In numele:
LONDON INTERNATIONAL FESTIVAL OF THEATRE
LEICESTER HAYMARKET THEATRE
NOTTINGHAM PLAYHOUSE
OXFORD PLAYHOUSE
INTERNATIONAL WORKSHOP FESTIVAL TRAMWAY, GLASGOW
WATERMANS ARTS CENTRE, LONDON
MANCHESTER CITY OF DRAMA 1994
LYRIC THEATRE, HAMMERSMITH
NEWCASTLE PLAYHOUSE
SALISBURY PLAYHOUSE
WARWICK ARTS CENTER
YOUNG VIC
WEST LOTHIAN YOUTH THEATRE
GREEN ROOM, MANCHESTER
DUKE'S PLAYHOUSE, LANCASTER

adresată Minister
General și Depa

PROTEST

Români din Franța, adunați la Paris în ziua de 15 octombrie 1994, protestează cu indignare împotriva terorii pe care o dezlanșuie în continuare regimul neocomunist din România.

În ziua de 3 octombrie a.c., se desfășura la București o conferință a Partidului Socialist al Muncii, condus de Ilie Verdet, primul ministru al lui Ceaușescu și de Adrian Păunescu, sinistrul poet de curte al același dictator. Un membru al acestui partid s-a ridicat și a cerut „împușcarea Luciei Hossu-Longin”, ziaristă și autoarea apreciatului film T.V. „Memorialul Durerii”.

Din acea zi, au reînceput amenințările telefonice cu moartea, la adresa Doamnei Hossu.

În ziua de 7 octombrie a.c., cu ocazia sosirii M.S. Regele Mihai I pe aeroportul Otopeni, senatorul Constantin Ticus Dumitrescu și alții doi parlamentari au întâmpinat pe

Majestatea Sa, exprimându-și indignarea pentru refuzarea vizei de intrare în România.

Acum regimul, prin unelele lui, încearcă să ridice celor trei reprezentanți aleși imunitatea parlamentară, pentru „trecere frauduloasă de frontieră”!

Senatorul Dumitrescu este mereu amenințat cu moartea, la telefon.

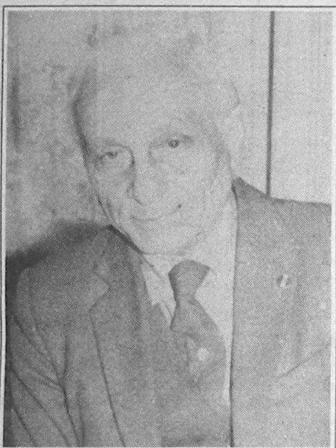
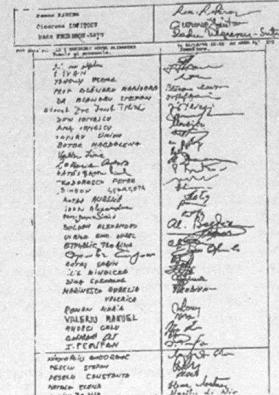
Virgil Măgureanu, șeful securității, refuză să identifice pe cel care a cerut împușcarea Doamnei Hossu și pe cei ce amenință cu moartea personalitatea de seamă ale poporului român, deși con vorbirile telefonice sunt ascultate.

Precizăm că securitatea acționează și în Occident contra exilatorilor români, ca pe vremea lui Ceaușescu.

Cerem destituirea lui Virgil Măgureanu și înlorcuirea lui cu o personalitate cu adevărate convineri democratice.

Facem apel la Occident să apere drepturile omului în România.

Oare poporul român nu a suferit destul?

Adresez domnului Marin Sorescu, ministru al culturii următoarele două întrebări:

Când și cum veți proceda pentru a anula Ordonanța nr. 68 din 26 aug. a.c., ordonanță ce reprezintă un atentat grav împotriva culturii române? Cunoașteți urmările unui act similar comis din ordin de sus în 1977. Nu este posibil ca în calitatea ce o aveți să nu cunoașteți ce consecințe dezastroase pot avea, are deja decizia de desființare a Direcției Monumentelor, Ansamblurilor și Siturilor istorice. Ce aveți cu istoria acestui popor de autorizați distrugerea puținelor dovezi materiale ce atestă vechimea și finală spiritualitate a poporului nostru? Vă rog să puneți capăt acestui act incalificabil, găsind mijloacele legale pentru a-l curma acum, când mai este timp pentru a îndrepta răul comis, poate, din necunoașterea adevăratei situații.

Cea de a doua întrebare este în legătură cu un apel pe care Comisia pentru cultură, artă și mijloace de informare în masă a Senatului l-a adresat Guvernului

INTERPELARE

României la data de 28.06.1994. Apelul avea în vedere condițiile deosebit de vitrege în care numeroase comunități românești aflate în afara granițelor țării își desfășoară viața spirituală, marile dificultăți pe care le întâmpină pentru a reuși să mențină vie conștiința și limba națională.

Concret, se cerea completarea H.G. 697/1993, și H.G. 162/15.04.1994, care aveau în vedere subvenționarea de publicații de limbă și cultură română. Se cerea același sprijin financiar pentru publicații din Basarabia, Bucovina, Serbia, Bulgaria, Macedonia, Albania și Grecia, „apreciind că sprijinirea apariției în continuare a acestor publicații este esențială pentru menținerea conștiinței naționale a comunităților românești”.

Există în istoria unui popor momente de durata unor minute, zile sau chiar luni mai lungi decât veacul. Ne găsim într-un asemenea moment și cred că nu mai este nevoie să subliniez importanța și urgența acestui sprijin material pentru milioanele de români care luptă pentru menținerea identității naționale. Vă întreb cum de nu ați găsit timpul necesar să includeți în seria de ordonanțe guvernamentale emise în cursul acestei veri și o hotărâre a guvernului având drept obiect subvenționarea publicațiilor ce agonizează din lipsă de mijloace materiale, unele dintre ele fiind pe cale de dispariție?

Închei exprimându-mi o dureroasă nedumerire: exact acum trei decenii v-ați exprimat simpatia debutând cu un volum de frondă și de „golânească” intitulat „Singur printre poeți”.

Ministrul de acum consacrat printre-o operă remarcabilă, însumând numeroase volume de poezie, dramaturgie și eseistică nu sunte că de inexplicabilă, de penibilă chiar este poziția deloc de invidiat de a fi „singur” printre intelacții veritabili ai acestei țări.

Sunteți titularul unui minister pe care mai degrabă l-aș numi Grigore Antipa, deoarece în incinta lui crește și se dezvoltă una dintre ultimele rezervații din lume de culturniciozauri.

Luată pilda lui Miron Costin cu a lui „io am să dă seama de toate căte scriu” și regăsiți în dumneavoastră fibra curată a artistului adevărat și a patriotului care stie că va trebui să răspundă în fața istoriei pentru fiecare act de cultură și de conștiință românească înfăptuit sau neinșăptuit din nepăsare, neputință sau rea intenție.

Mihai Buracu
Senator PNTCD de Mehedinți

INTREBARE Pentru: DI. EMIL DIMA, președintele F.

Prin nota de prezentare a studiului de restructurare a S.C. DACIA-Pitești s-a cerut de la F.P.S. suma de 98 de miliarde lei fără dobândă, împrumutul necesar a fi acordat pentru o perioadă de 10 ani.

Din suma solicitată, sus menționată, F.P.S. a aprobat în prealabil numai 20 miliarde plătibile în 8 rate semestriale cu o perioadă de garanție de 4 ani, său promis 12 miliarde în anul 1994, restul urmând a fi avansate în primul trimestru al anului viitor.

Precizează că S.C. DACIA-Pitești a vărsat către F.P.S. dividendele convenite.

Într-o interpelare facută iunie a.c., ceream să se elibereze condițiile în care un omorât pe Palade Adrian Vaslui.

În răspunsul primisit Ministerul de Interni, în cadrul Grupul de control și Anticorupție din acest minister și în cadrul ministerului de Interne, Domnul senator Ioan Tărăcilă, după cum se precizează în adresa nr. 6115 din 15 iunie a.c., se spune că Serg. major T. Ion l-a împușcat pe Palade Adrian, care tăiașe doar să păducre, fiind în legitimă apărare.

Se arată că:

– Palade Adrian a fost pușcat pe 13 iunie a.c. la ora 21,30, deoarece acesta supus somăției „să își activitează, să abandoneze și să se îndrepte către el”.

– Întrucât Palade Adrian să lasă toporul din mâna și să deplasarea spre subofiter, a somat din nou și l-a avut la folosi armamentul din scotând în acest scop pistolet;

– „după executarea individuală și a intrerupției în lovire și împăticindu-se să se retragă, a căzu rostogolit în lăstărișul de moilei”.

În continuare, se răspunde, că, după de evenimentului, sergent Tărățianu și pacniciu Ichim au părăsit locul faptelor și intereseze de omul doborât au deplasat spre locul de stabilit și au raportat petrecute plutonierului Adrian. S-au întors la locul ora 23, dar nu au găsită victimă pe care o să a două zi moartă în cînd din echipa de ce făcut parte și locotenentul justiție Răduș Barbu, pr. Parchetul militar Iași ancheta cazul. Acesta dosarul, iar serg. maj. Ion a fost mutat în Lipova, județul Vaslui, avansat în grad.

Fiind nemulțumit de primisit, care în opinia mea

Față de cele de mai sus:
1. Să ni se prezinte în cadrul credital sus menționat cîndă a început să se cunoască că la mijlocul lunii august a.c. S.C. DACIA-Pitești nu primește încă rată de așteptat de la F.P.S.
2. Reiterăm solicitarea că ceream F.P.S. să prezinte Comisia de Industrie și S. Camerei Deputaților, Nr. PREZENTARE A STUDIULUI DE RESTRUCTURARE A S.C. DACIA-PITEȘTI, promis că în cadrul lunii iunie a.c. să discutiți purtate cu cîndă va fi executiv. Dumitru C. Deputat Barbu

m-am deplasat miercuri, a.c. în comuna Pungești, Vaslui, unde am aflat că: chipele formate din plu- Dascalu Adrian, serg. maj. Iosif Mihai și Iacob Vasile au dezinteresat cauzul, nu s-a-cesat de el cu toate că era de un cetățean din comuna Primit, întocmită de către primarul Chirilă Mihai și viceprimarul Ungureanu Petre au convorbirea cu mine, pri- marul Chirilă Mihai i-a mărturisit particular domnului profesor președintele organizației PSD-Vaslui, căruia i-a fost să intre în poliția din Vaslui și să facă asupra lui să nu se doneze. Acesta a spus că nu avea încă con- le examenului medico-legal și aștepta! În convorbirea telefonică cu locotenent colonel Răduț, luni, 26 sept. a.c. acesta spus că nu a dat curs ur- penale și-a închis dosarul, că nu avea încă condi- zile acestea al treilea copil!

Palade Adrian a fost agățat de sus în jos, sub unghi de grade, cu un glonț de calibru 7,65 tras din afara zonei de lucru a factorilor secundari, deci la o distanță de peste 1,5 m. Toate acestea dovedesc men- talitatea totalitară și opresivă a unor cadre de conducere din Ministerul de Interne, pentru care nu există lege și moralitate, păstrate după decembrie 1989 și care nu și-au schimbat năvărurile.

Această concluzie este dovedită nu numai de acest caz ci și de încă unul când un alt om a fost omorât pentru furt, pe 15 iunie a.c., tot în județul Vaslui în comuna Dumesti, caz care cer, de asemenea să fie anchetat, cât și de asasinațul comis de lucrători de poliție din comuna Apoldul de Jos, județul Sibiu, când au omorât în bătaie, în timpul unei anchete, pe 25.09.1994, pe Sasu Ion, muncitor la S.C. „GORBI” S.R.L.

Tin să precizez că sunt profund dezamăgit de domnul senator Ioan Doru Tărăcilă, care speram că în calitatea sa de ministru de interne va restructura concepțiile și mentalitățile represive ale unor cadre de conducere din ministerul de Interne, păstrate de fostul ministru de interne Ioan George Dănescu, menținut totuși, în funcția de ministru secretar de stat. Constat însă că, în continuare crima este una din metodele poliției, iar acoperirea ei de către Procuratura Militară este o practică curentă.

Anexez spre decontare de către Ministerul de Interne, chitanță de 30.000 lei, că m-a costat mașina de la Vaslui la Pungești (circa 80 km dus-intors) pentru a lămuri lucrurile acoperite cu atâtă grijă de Poliția din Vaslui și organele de control din Ministerul de Interne.

Senator PNCD Șerban Sândulescu
10 oct. 1994

INTERPELARE

**Domnule Președinte,
Doamnelor și
domnilor senatori,**

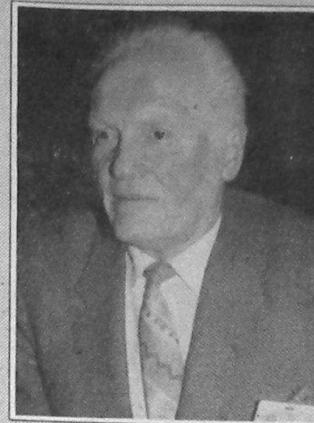
Adresez interpelarea mea ministrului de finanțe, domnul Florin Georgescu și secretarului de stat pentru handicapăti, domnul Dumitru Magherescu.

După cum este cunoscut, articolul nr. 46 din Constituția României prevede că persoanele handicapate se bucură de „protecție specială”.

Asociația Handicapătilor Neuromotori din România A.H.N.R. sesizează Comisia pentru drepturile omului că de mai bine de trei luni inspectoratele teritoriale pentru handicapăti nu au achitat suma minimă de 30.000 lei prevăzută în Legea nr. 53/1993 pentru persoanele handicapate sever, care nu au altă sursă de existență.

De asemenea, de 3-4 luni de zile în urmă, nu au fost achitate nici indemnizațiile însotitorilor persoanelor handicapate sever.

Cum se justifică neachitarea indemnizațiilor acestei cate-

gorii sociale, când se cunosc greutățile materiale prin care trece întreaga societate românească și îndeosebi handicapăti neuromotori?

Solicităm achitarea drepturilor bănești, cât mai grabnic handicapătilor neuromotori și însotitorilor acestora.

Senator PNCD
Dr. ing. Tănase P. Tăvală,
Președintele Comisiei pentru
drepturile omului

INTERPELARE

**Domnule
Președinte,
Distanți
parlamentari,**

La data de 10 octombrie, a expirat termenul pe care Legea nr. 10 din 1991 privind finanțele publice, îl lasă la dispoziția Guvernului pentru prezentarea în fața Parlamentului, a proiectului de buget pentru anul viitor.

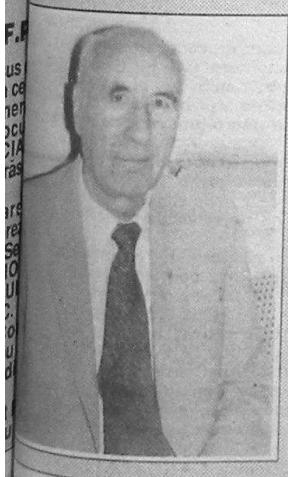
De aceea vreau să-i amintesc pe această cale, Domnului Prim Ministru Nicolae Văcăroiu, că legea menționată este în vigoare, și în articolul 22 alineatul 5 se arată că: „După înșuirea proiectului de buget de către Guvern, acesta îl supune Parlamentului cel mai târziu la data de 10 oct. a fiecărui an, însotit de un raport privind situația economico-financiară a țării și proiecția acesteia în anul viitor, precum și de proiectul legii bugetare”.

Domnului Prim Ministru Nicolae Văcăroiu îl mai amintesc pe această cale că respectul legilor trebuie să fie obligația domniei sale, dedusă din art. 16 al Constituției.

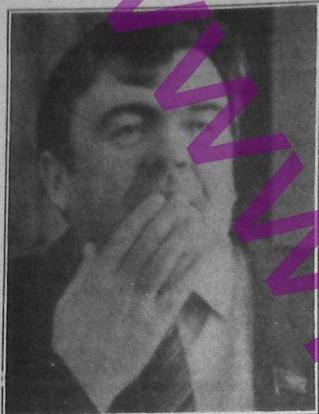
Întrucât însă domnul Prim Ministru Nicolae Văcăroiu este recidivist în ceea ce privește înțâlcarea legii 10 din 1991, solicit Comisiei pentru buget, finanțe și bănci a Camerei Deputaților să-și exerce dreptul constituțional de control parlamentar cerând guverului să prezinte urgent informațiile și proiectul de buget.

Deputat PNCD
Remus Opris

Un trădător al poporului român, Mircea Snegur

Ca orice popor, și românii și-au avut și-și au trădătorii lor. Se pare însă că nici unul nu a fost atât de odios ca Mircea Snegur. Trădătorii au fost și Ivan Bodiu și alții prim-secretari comuniști care au slujit de unele ale Moscovei în Basarabia dar parca Mircea Snegur îl întrece în ticăloșie.

Specia trădătorilor proliferează mai ales în perioadele în care un popor ajunge sub stăpâniere străină. În astfel de împrejurări, pentru a le fi lor bine, indivizii cei mai abiecți uită de datoria sacră de a nu-și trăda propriul neam și devin unele ocupanților. În perioada dominației sovietice în Basarabia, Mircea Snegur a căzut și el în acest păcat, sprinjindu-i pe oamenii săi în acțiunea de a servire și deznaționalizare a românilor de peste Prut. Când pe plaiurile basarabene a început să adie vântul eliberării naționale, Mircea Snegur se va fi gândit că va trebui să dea socoteală pentru nelegiuirea sa. Viclean și fără prejudecătu, pentru a scăpa de judecătă, renegat și-a abandonat brusc stăpâniile de până atunci și-a amestecat printre cei care se ridicaseră la luptă pentru eliberarea Basarabiei. Mai mult chiar, preluându-le demagogia lozincele naționale la momentul potrivit a avut tupeul să se instaleze în fruntea mișcării de eliberare a românilor basarabeni. Renegatul de mai ieri-alătării s-a proclamat român, a promis la București că ne vom ţine de neamuri, a inge-nunchiat la Putna la mormântul lui Stefan cel Mare încât ai fi crezut că nu există un român mai desăvârșit ca el în toată Basarabia. Tot acest joc, căci a fost un simplu joc din partea lui Snegur, a durat până ce s-au limpezi apele. Adică până când i-a devenit clar

că guvernantii de la București nu sunt în stare să proclame răspicat dreptul României asupra teritoriului dintre Prut și Nistru (ca și puterile occidentale care altfel fac mare cauză de dreptul internațional și de drepturile omului, dar care manifestă o curioasă amnezie istorică în privința Basarabiei) și până când imperiul de la Răsărit a început să dea semne că își revine din colapsul pe care îl cunoștește la un moment dat. Acum, Mircea Snegur trădează pentru a doua oară.

Personajul care în perioada de început a mișcării de eliberare națională din Basarabia jura pe tricolor și striga din toti răunichii deșteaptă-te române, care cerea dreptul la limba strămoșilor și care mănușa emoția în momentul când păsește în București, capitala tuturor românilor, se răsusea cu o sută optzeci de grade înăuntru și iarăși ca reper Moscova. Devotăndu-se cu toată ființa sa aspiraților geopolitice ale acesteia de recuperare a spațiului ex-sovietic, inclusiv al Basarabiei, Mircea Snegur s-a angajat într-un adevărat război contra unioniștilor basarabeni. Ca urmare, în prezent se enunță întrigii sale activități în calitatea pe care o are și cu prerogativele imense de care dispune este îndepărtarea poporului român din Basarabia de matca sa originară și readucerea pământului dintre Prut și Nistru în sfera de influență a Moscovei. Ceea ce și reușește. Cu concursul celorlalți trădători din Parlamentul și Guvernul de la Chișinău, ceea ce mai mare parte din cuceririle mișcării de eliberare națională din anii 1988-1991 aparțin deja trecutului. Cum teritoriul românesc dintre Prut și Nistru nu poate avea o existență politică, economică și spirituală de sine stătătoare, îndepărtarea de România și romanofobia cultivată de autoritățile de la Chișinău nu pot avea decât un singur sfârșit: assimilarea românilor basarabeni de către imensa masă slavă inconjurătoare. Accentul pus în ultimul timp de liderii de la Kremlin pe Comunitatea Statelor Independente și acțiunea lor stăruitoare în direcția punerii pe picioare a acestei perfide plăsmuirii politico-economice nu lasă nici un dubiu în privința intențiilor neoimperialiste ale Rusiei. Dacă lucrurile vor evoluă așa cum le proiectează politologii de la Kremlin, actuala Republică Moldova este, cu concursul unor trădători ca Mircea Snegur, o simplă fază tranzitorie înaintea revenirii la statutul gubernial tradițional.

Acționând din poziția sa împotriva intereselor poporului său într-un moment în care strânsoarea ocu-

pantului se atenuase și când existau premise indiscutabile pentru refacerea unității naționale, Snegur se plasează fără îndoială pe cea mai detestabilă poziție de trădător.

Mircea Snegur realizează perfomanța unică de a trăda nu doar prezentul și trecutul poporului român din Basarabia ci și viitorul acestuia. Recent, din poziția sa de președinte amenință cu exercitarea prerogativelor sale împotriva conaționalilor care, auzită ce crimă, cultivă sentimentele unioniste în sufletele inocente ale copiilor și consideră că limba pe care o vorbește este limba română, refuzând să ia în seamă că în Constituția adoptată de Parlamentul de la Chișinău se decretă altceva. Fiindcă el și acoliții săi sunt antiunioniști, Snegur vrea ca toți românii din Basarabia, prezinenți și viitori, să fie antiunioniști, fiindcă el este renegat, ar dori ca toți românii basarabeni să-și renege neamul. În pofta faptului că limbile sunt fapte de viață și pe care constituțile le pot doar constata și nu institui, președintul de la Chișinău ar vrea ca printr-un decret să-i facă pe basarabeni să vorbească o altă limbă decât limba română, exact cum se dorea și pe vremea terorii sovietice.

Că Snegur a ales să fie trădător, este o opțiune personală, care îl privește. Intrucât ideile și faptele sale depășesc cadrul strict privat, liderul de la Chișinău trebuie să suporte toate consecințele care decurg de aici. Calitatea sa de președinte de ocazie peste un teritoriu rupt de o putere străină din țara de origine în nici un caz nu-l scutește de rigorile morale și legale cuvenite. Este de aceea de mirare că masa media din România trec cu atâtă ușurință peste nelegiuurile sale și nu-i înfierăză cu asprimea cuvenită înălță trădător. Este, de asemenea, cel puțin o dovadă de perpetuare a mentalităților din perioada comunismului în privința Basarabiei și de lașitatea faptul că autoritățile statului rămân pasiv în

cazu său. Dacă un cetățean oarecare din interiorul granițelor actuale ale României și-ar fi permis să emită idei și să facă ceea ce face Snegur ar fi fost el tratat cu indulgență de care se bucură acesta? Să nu doar cu indulgență, ci, trăiese într-un teritoriu răpit la un moment dat de o putere străină, chiar renegat fiind, Snegur este român și comportamentul lui este un comportament de trădător. Este posibil ca autoritățile statului nostru să întrețină relații mai mult sau mai puțin cordiale cu un român vinovat de trădare de neam încurajându-l pe el și pe alii ca el să persevereze pe drumul pe care au apucat-o? Să astă în timp ce pe românul exemplar Ilie Ilașcu l-am abandonat temnițelor tiraspolene! Dacă unu prefect dintr-un județ îl să-năzâră să proclame că limba populației locale este limba băneșteană bunăoară, că locuitorii județului nu sunt români ci băneșteni și să declare chiar independenta teritoriului respectiv pentru a-l atașa apoi vreunui CSI oarecare, să-năzâră să manifeste aceeași toleranță? Nu încapse îndoială că ar fi acuzat de înaltă trădare și tratat în consecință. Mutatis mutandis, liderul de la Chișinău este un astfel de personaj, un dușman inveterat al României, adevărată sa tară, care însă în loc să fie tratat așa cum s-ar cuveni este răsplătit cu onorurile datorate celor mai distinși fi ai poporului nostru. Nici în istoria noastră trecută și nici în vrealtă tară din lume nu cred că mai există un caz asemănător de degradare morală care să beneficieze de atâtă clemență.

Poate că noi toți, autoritățile noastre în special, ne spunem că dacă îl vom lăsa cu binișorul pe Mircea Snegur, că dacă vom trece cu vederea nelegiuirile lui, cu vremea o să-și dea seama că greșește și va reveni la sentimente mai bune față de tară și de poporul din care s-a născut. Speranță desărtă. Snegur nu este un rătăcit care nu știe ce face. El știe prea bine cine i-au fost strămoși, din ce țară proveneau și ce limbă vorbeau. Lipsită de orice consecință beneficiu în ceea ce îl privește, îngăduință cu care este tratat Mircea Snegur nu are altă urmă decât încurajarea celor dispusi ca și el să se dea cu dușmanul și derutarea acestora care, de bună-credință fiind, constată cu surprindere că trădarea de neam nu primește sancțiunea meritată. Iată de ce odiosul trădător Mircea Snegur trebuie să intuiat neîntâziat la stâlpul infamiei.

Gheorghe VLĂSCLEANU

Țiganii români la Bruxelles

Ziua de duminică, 9 octombrie, a fost pentru întreaga Belgie ziua alegierilor comunale și provinciale. În față sectie de votare din Grand Place - piață centrală din Bruxelles - tineri aparținând diverselor partide politice fluturau prin față cetățenilor fotografie candidaților proprii. De celelalte parte a pieții însă un spectacol de cu totul altă natură: țigani care cerneau având pe lângă ei unul sau mai mulți copii. Mă opresc lângă o țigancă cu un copil în braț și o întreb în franceză din ce țară vine. Îmi răspunde „România“. Zâmbesc și o dau pe românește. Așa că e de 4 ani aici cu părinții și cu mai mulți frați și că statul belgian le acordă un ajutor social destul de substanțial. Au și locuință și în plus, soțul ei a reușit să găsească un loc de muncă. Când am văzut că are gura plină cu dinți de aur, am întrebăto de ce cerșește. Mi-a răspuns: „Așa e țiganii, vrea să aiăbă mai mult“. Am zâmbit din nou și am plecat, gândindu-mă la Ilieș și și lui care obosesc tot vorbind de „imagină României în lume“ pe care se străduiesc să construiască oferind în mod intentionat lumii o imagine deformată a realității românești.

Marius VIȘOVAN
Bruxelles

„Nu le voi lăsa decât ochii, ca să plângă!“

Este afirmația făcută de unul dintre domnișorii fanarioți, când, cu sfială, un sfetnic a observat cu glas domo, că dările și dijimile (hornărit, oierit, văcărit, albinărit etc) deveniseră insuportabile pentru băieți români. Să îl a fost un despot. Poate chiar „înțelept“. În adâncă lor cunoaștere a psihologiei de mase, comuniștii au știut (și știu) că pot întinde coarda nemulțumirilor populare până la limita suportabilului. E mai bine să faci (și mai sigur pentru tine) decât să răsti libertatea și viața, spunând adevărul și luptând pentru idealurile democratice, ale drepturilor omului, ale valorilor creștine. Alții, dacă vor și sunt naivi, să-și pună pielea în saramură. Într timp, minciușii, sperjurii, profitorii de ieri, au devenit cu alte haine și vorbe minciinoșii, profitorii de azi.

Puterea, conducerea și o afacere, nicidcum o răspundere. Să încă una gravă. Istorie? O vor modela ei după gust. Conjugatura politico-economică este, în exclusivitate, firul dirigitor al politicii. „Vizi încotro bătu vântul“ le-au spus comuniștii chinezi unor oameni de afaceri din Hong-Kong-ul pe care urmează să-l reanexize în 1997. Este sloganul comuniștilor din toate timurile, din toate locurile, și de toate naționalitățile. Să Fidel Castro și urmașul lui Mao și cel al lui Kim Il Sung și cel al lui Ceaușescu își vadă, neabuțui, de drum. Sprănențuirea popoarelor lor care piangu în ochii ce le au fost tolerați. Să rabdă. Iar bruma de libertate ce o au, le este canalizată, deliberat, spre desfrâu (știut fiind că un popor immoral și mai usor de manevrat de către un despot, decât unul moral).

George CARCALETEANU

Inventivitatea românilor, un prețios capital irosit în mod irresponsabil

Cine are bani are putere, spune o zicătură. În sec. XVIII, în vremea domniei lui Ludovic al IV-lea, primul său ministru Fouché, adoptat împreună cu principala sa lege, a stat în putință și procure bani, considerând pe bună dreptate că această ar aduce Franței putere. Si cum bani pe vremuri aceea proveneau mai mult din negozi și în curajură negotiatorii și producătorii cum să-și priceapă mai bine. Așa era atunci. Mai târziu, lucrurile s-au schimbat cumva, apărând inventiile care au marit rentabilitatea producției. De aceea cîteva înțelese însemnatatea financiară, pragmatică, a inventiilor și au avut bani și deci putere. Așa și a procedat Anglia, în secolul XVIII, apoi Germania și în XIX, iar în vremurile mai noi SUA și Japonia. Pentru acest lucru, statele, fabricanții și finanțarii s-au aplicat cu stenșe asupra propunerilor de inventii. Unele dintre ele au fost trăznite. Pentru că o inventie mărunță la prima vedere poate duce la câștiguri imense.

R omânia nu a dus lipsă de minti scrisute. Importanța inventiilor și inovațiilor a înțeleșo-si Elena Ceausescu, dar a aplicat-o anapoda. Incapabilă să depășească nivelul secolului XVIII, ea s-a slujit de metoda lui Fouche în manieră proprie, furând inventiile importante și vânzându-le în străinătate. Desigur, în interes propriu, lată cum proceda: inventiile depuse la OSIM care prezentau un grad mare de importanță erau respinse de reprezentanți supuși clanului, după care ideile respective erau preluate de CNST, de unde luan drumul străinătății. Așa i s-a întâmplat cu dlui Viorel Hambaras din Siria, jud. Arad. Domnia sa a depus în 1975 la OSIM invenția „Procedeu și instalație pentru captarea și topirea aibergurilor” (dosar nr. 80511). Experții OSIM au întocmit un proces-verbal prin care respingeau cererea de brevetare. În termeni de formulare și argumentare can de CAP, cei trei referenți ai OSIM, dr.ing. Al. Lorent, ing. D. Ionescu și ing. R. Forgoci, respingeau brevetarea pentru două motive: 1 - topirea inegală a aibergului ar duse la răsturnarea ghețarului și 2 - ciechtiilele de transport ar fi exagerat de mari.

De fapt, ce propunea dl Hambaras? Învelirea blocului de gheăță într-o anvelopă din plastic, urmând ca apa ce ar fi rezultat în timpul transportului prin topirea gheții să fie captată în cisterne. Invenția lui Hambaras a fost

D. Dumitru Ionescu, președintele Uniunii Fostilor Detinuți Politici din România cu sediul la Geneva

„Pentru dobândirea neocomunismului din România ne trebuie credință, curaj și acțiune”

Sunteți dl. Dumitru Ionescu, președintele Uniunii Foștilor Detinuți Politici din România cu sediul la Geneva. Vă rog să-mi spuneti care este poziția dvs. de activitatea organizației similare existente în România și dacă se poate să faceți o comparație între activitatea desfășurată în străinătate, cu coordonare de la Geneva și activitatea foștilor detinuți politici care se desfășoară în România?

'80. Ne-am gândit că misiunea noastră este să continuăm lupta pentru care am fost detinuți în temnițele comuniste și că odată ajuns în Occident aveam datoria și morală și de români să atragem atenția guvernelor și opiniei publice occidentale asupra ororilor comuniste din România. Am constituit această uniune, având obiective comune cu ale tuturor fostilor detinuți politici existenți în Occident.

Vă referiți la români?

Referiri la români: Ne referim la românii foşti detinuţi politici. În acelaşi timp colaboram cu foştii detinuţi politici din statele tările comuniste din întreaga lume: din China, Vietnam, Afganistan și tările europene.

Erau organizati si ei?

O parte erau organizați și am colaborat intens cu ei, inclusiv cu unguri și cu polonezii. În acest timp am organizat demonstrații, conferințe, expoziții. În cadrul Organizației Națiunilor Unite care aveau sediul pentru Europa la Geneva am redactat memorii arătând situația din țară, iar în 1982 am fost la Roma o delegație de foști detinuți politici și am prezentat atenționalui o cerere prin care solicitam să intervină într-o eliberarea detinutului Gheorghe Calciu Dumitrescu. Am organizat o demonstrație de protest

responsă, dar a fost folosită de o firmă franceză. Afiind de acest lucru direcția de presă, autorul român a sesizat autoritățile (comuniste la vremea aceea) după un rezultat. A repetat demersul după revoluție, sesizând Procuratura militară din Timișoara și Procuratura din Arad. Si de data aceasta, tot fără rezultat. Nu s-a lăsat și a sesizat în 1992 Parlamentul și Procuratura Generală. Această dată urmă a intervenit la OSIM, care a primit adresa 7070/10 nov. 1992 s-a încăpătat pe vechea poziție întârziată susținute de procesul verbal din 1975, ceea ce nu a făcut străinii care aplică metoda Hambaras. Dl Hambaras susține că, în răspunsul său, OSIM s-a slujit de citate care nu aparțin lucrărilor de-vîză și care nu figurazează în depozitul național reglementar al inventiilor (mai puțin decât înainte). În urma înțeleșului omului obisnuit, dosarul cererii de brevetare inscrise la OSIM, nr. 5011/16 nov. 1974). Nemulțumit, inventatorul român s-a adresat justiției judecătorească ca Tribunalul Municipal București să se pronunțe.

asistent ing. Alin Argeseanu - Catedra de
Masini și Acționări Electrice; sef de
lucrări. N. Debeleană - catedră

dr. N. Dehelean - catedra de Organice
de Masini; **sef de lucrări Mircea Vasilescu**
- Catedra de Tehnologie mecanică; prof.
dr. Ioan Sântămărian

ur. Ioan Săntău - Catedra de Mășinării Hidraulice. Consultantul au fost profesorul univ. Victor Ancusa și prof. univ. Victor Balăsoiu. Verdictul acestui studiu este categoric : „Invenția se bazează pe respectarea legilor fizicii și normelor tehnico-științifice actuale (...). Este noutate mondială, perfect aplicabilă”. Încheierea studiului, se recomandă fără retineri brevetarea invenției. Nu numai astăzi, rectorul Universității Tehnice, dr. prof. univ. Alexandru Nichici a recomandat formarea unui colectiv de specialiști care, împreună cu autorul invenției, să întocmească o documentație amănuntită de calcul. Solicitat să-și dea părere dr. Gh. Neamțu de la Institutul de Geografie din Academia, care a făcut cercetări în Antarctica și a scris o geografie a zonei. I-a scriu deși Hambaras precizându-i că aisbergurile sunt purtate de curenturi mari până la mai puțin de o mie de km de Australia și Africa de Sud, temperatură din acea zonă favorizând diviziunea unor insule plătoare dincolo de limita de răsturnare.

apă astfel obținută ar fi fost de numai 1 franc francez. Pe de altă parte, metoda prezintă avantajul, fără de instalările

rezintă avanțajul, făcând de instalările de desalinizare, că nu este deloc poluantă. Aplicarea invenției dui Hambarăs de către o firmă românească ar aduce avantaje greu de apreciat și cuantificat, îninând seama de resursele vestite ale zonelor eventualelor „chente” (petrol arab și subsolul Africii de Sud). Desigur, cheltuielile de investiție ar fi mari, iar România nu are capital. De ce nu s-ar face atunci un imprumut extern, căci beneficiile ar fi românești. Nu ar exista nici primjedea să ne vindem țara! În ce ne privește, suntem sceptici că în formula politică actuală o invenție ca a lui Hambarăs să fie pusă în operă. Atragem însă atenția asupra potențialităților pe care alt guvern ar trebui să le folosească în interes colectiv. Precizăm că dîng Viorel Hambarăș este autorul a încă opt invenții brevetate, în diferite domenii și care se aplică. Deci nu avem de a face cu un veleitor. Domnia sa are două obesii: cei 15 milioane de copii care mor în fiecare an din cauza lipsei de apă, și cele 9 milioane de terenuri arabile înghițite de deșert. De aceea și-a cedat drepturile de autor UNICEF-ului. Inventatorul român nu este om politic, dar în înflăcărarea sa, propune înființarea unui minister al inventoziilor, unul al resurselor marine și o academie a inventatorilor. Poate că propunea îl Hambarăș este exagerat. Astfel de lucruri cad în competența guvernăntilor. Noi l-am ascultat și facem public apelul d-sale. Restul îl vor face cei investiți cu putere de decizie.

Dan BĂNICĂ

Vreți să transmiteți un mesaj fraților dvs. de suferință aflați în țară?

Aș vrea să transmit prietenilor și fraților noștri care au suferit următoarele: îi rugăm pe toți cei care au suferit în temnițele comuniste să fie convinși că noi urmărим cu multă atenție activitatea lor, suntem alături de acțiunile ce le întreprind și, alături de ei, ne continuăm lupta pentru instaurarea în România a unui regim cu adevarat democratic. Transmitem un salut călduros domnului Ticus Dumitrescu care printre alele de la tribuna Senatului ia apărarea cu vehemență tuturor oprimărilor. Solicităm ca foștii detinuți politici care se află în Parlamentul României să ceară guvernului să se acorde drepturi și celor care sunt în străinătate și care au fost detinuți politici, precum și să se insiste că să se acorde drepturi tuturor românilor care au fost siliți să se exileze din pricina teroarei comuniste.

Care este părerea dvs. despre actuala situație politică existentă în România?

Suntem dezolati fiindca din informatiile pe care le avem, din lectura ziarelor si din contactele pe care le avem cu romani care vin din tara - constatam o stare de delasare a mari mase a populatiei pentru calea dezgustului fata de coruptie, de minunata si de toate actele guvernului comunist a uis orice speranta. Le spunem doar sa nu si piarda credinta in Dumnezeu pentru ca, printre altele, una din definitiile politicii este si cea de stiinta a posibilului si ceea ce s-a intamplat prin rasturnarea partidelor comuniste din intreaga lume, cu exceptia celor trei care mai exista inca astazi, se va intampla si cu neocomunismul din Romania. Dar pentru acesta ne trebuie credinta, curaj si aciune. Iar pe cei care conduc organizatiile politice din Romania, in special pe reprezentantii din Parlament, ii rugam ca in opinia publica romaneasca sa se faca apostolii ideilor, credintelor noastre democratice si sa insufla tuturor romanilor speranta si incredere ca pană la urmă vom reusiti.

Vă mulțumesc

Mircea VLAD

Dreptatea

JURNAL DE SPECTACOL

Ionuț Pohariu în rolul lui Tartaglia

Commedia dell'arte, în prag de secol douăzeci și unu, rămâne o plătră de incercare pentru orice regizor sau actor. Cum să eviti locurile comune și cum să nu calci pe cărări bătătorite când genul își are regulile sale speciale.

CARNET PLASTIC

LIVIU BREZEANU și MARIN RĂDUCU
tineri reprezentanți ai sculpturii și picturii române contemporane

Doi tineri artiști, în plină și vigo-roasă forță de creație, se prezintă într-un remarcabil duet de sculptură și pictură în salonul de la etaj al Galeriei "Caminul Artei" din București, cu două bogate și valoroase seturi de lucrări realizate recent. Nici un colțisor nu este liber și, totuși, impresia nu este de "încărcat", ci de sanctuar în care se cade să calci cu smerecie, să privești cu atenție și să te bucuri de ceea ce vezi. Absolvenți ai Academiei de Artă (și

personală) și seria de desene (multe menite să fie cioplite în lemn sau turnate în bronz) sunt în măsură să surprindă nivelul la care, prin talent și, mai ales, prin muncă se poate ajunge în câteva decenii de munca.

LIVIU BREZEANU, în cei zece ani de la încheierea studiilor superioare se prezintă cu un mare număr de sculpturi în nuc (Varfură, satul natal, județul Dâmbovița este dărnic cu primul lui sculptor și îi oferă "materiile prime" necesară) și cu un remarcabil grupaj de lucrări turnate în bronz. Deși, sub raport tematic, cele mai multe expoane ţin de sculpturi tradiționale, elementele moderne, constând în vizibila tendință de esențializare, de abstractizare sunt dominate. În plus, artistul își place finisajul fin, izbituirele de secur sau de dăltă,oricăt ar fi ele de elovente și „artistice” nu-l tenteză. Lucrările - toate - sunt veritabile compozиții. De altfel, sculptorul nici nu apelează la titluri diferte, toate sunt botezate „Compoziție”, ceea ce se modifică este doar numărul. Numai în lemn de nuc există aproape patruzeci de asemenea compozиții... Contururile - mă refer la cele care îl reprezintă pe stăpânul Pământului - OMUL - au forme domoale și amplitudini calme iar alternanta „golurilor” și „plinurilor” le imprimă vibrație și le conferă personalitate. Nudurile, cele mai multe sculptate în lemn, dar și turnate în bronz, sugerează anumite ipostaze, de regulă, ale sexului frumos: rugă, reverie, meditație, aşteptare. Numeroase sunt variantele pe tema maternității și a familiei. Mama și pruncul - simbol îubirii și al vieștilor ivori vîu viață prin etern repetabil succesiune - reprezintă o temă favorită. La fel, familia surprinsă pe diferitele ei trepte de evoluție, vizibile datorită copilului care crește. Dansurile populare - atât de spectaculoase prin mișcare și grăție - reprezintă principala surse de inspirație a unor sculpturi. Configurația unor butuci sau rădăcini i-sugera către compozиții aparte, cu un înalt grad de finisare. Într-o dintre ele, avem impresia unei „trânte” sau a unei „grămezi” de handbal. Aceeași complexitate reprezintă grupuri umane (iubire, joacă) și întâlnim și în desăvășările lucrărilor turnate în bronz. Categorie, lemnul și bronzul își cunosc în LIVIU BREZEANU faurărul-prieten.

fotii elevi ai Liceului de Arte Plastice „N. Tonitza”), discipoli ai unor profesori-artiști de prestigiu, în ciuda inerentelor greutăți ale începuturilor „s-au făcut de artă”, au participat la expozițiile de grup organizate atât pe plan regional, cât și republican, s-au evidențiat în taberele de creație care au avut loc în perioadele respective și și-au adunat lucrările în expoziții personale. Cu toate că elementele moderne sunt mai pregnante decât cele tradiționale, impresia este de lucru bine făcut, cu responsabilitate și măiestrie profesională, echilibrul necesar fiind cu grija asigurat. Ideea, sentimentul, trăirea - adânc înțelese și nuantă transfigurate plastic, datorită fantierii și „mănii de maestru” - își găsesc inspirație rezolvări artistice.

Conform unei adâncă grațioare tradiții, tinerii „maestri” sunt onorați de prezență - în calitate de invitat de onoare - a maestrului Gh. Iliescu Călinești, unul dintre cei mai prestigioși sculptori români contemporani. Compozițiile sculptate în lemn (maestrul s-a prezentat în fața publicului, în acest an, cu o impresionantă expoziție

CORTINA CU DEBUTANȚI

fice cu personaje tipice? Multe încercări din ultima vreme nu au găsit soluții multumitoare la aceste probleme. Montările tradiționale cu grec au mai strânsit participarea spectatorului modern, iar tentativele de actualizare au eşuat adesea în manifestări mai ales galăgioase, frizând uneori chiar vulgaritatea. Asistăm nedumerit la o paradoxală agonie acolo unde, din totdeauna, replica spirituală s-a impus cu profunzimea observației și improvizată cu spontaneitatea.

Îată însă că recentă premieră a Teatrului Mic dezmente toate temerile și izbutirea să resuscite interesul, să reinstateze bucuria ca stare „obligatoare”. În regia tinerei absolvente a ATF-ului Nona Ciobanu „Dragostea celor trei portocali”, piesă inspirată după un basm, scrisă de Carlo Gozzi în urmă cu mai bine de două veacuri, cucereste astăzi și cel mai exigent public. Spectacolul urmărește canonele binecunoscute dar le subordonează unui comandament major - libertatea imaginării. Abordate astfel prin prismă creativitatei, peripetiile tristei lui prind poartă în căutarea dragostei

oferează cu generozitate ocazia de a pune în valoare comentariul ironic al autorului și originalitatea vizuinii scenografice. Aceasta din urmă, semnată tot de Nona Ciobanu împreună cu Iulian Baltătescu, redescoperă simplitatea montărilor de început, dar multiplică ingenios utilizarea putințelor elemente. Cortina, importantă altădată pentru intrările și ieșirile actorilor, devine acum prezentă dominatoră. Ea naște însăși comedie, cu arlechini și clovnii ieșind din ouă sau larve, modulează personaje și decoruri în mișcarea ei permanentă în multiple planuri. Culorile alb-crem a cortinei o regăsim și în costumele aproape identice ale eroilor. În pofta universalei salopete, fiecare se individualizează printr-o trăsătură ori o atitudine aparte. Modul în care personalitatea lor se impune este meritul actorilor, de asemenea, proaspăt absolvenți ai Academiei de Teatru și Film. Ei formează o adeverătă echipă, talentată și echilibrată valoric. În întruchiparea lor prind viață regale Leanro (Vitalie Băntăs) - un fel de Statu-Palmă-Trenă-Cot; Tartaglia (Ionuț Pohariu) -

alintat printișor supraponderal și iubită lui, Ninetta (Lilianna Gavrilescu) - o fătuă slabă la minte cu deficiențe locomotorii, sau Truffaldino (Lucian Istrăsescu), Tătă (Dana Tapalagă), Baba (Lilianna Pană) alcătuiesc un grup grozesc ce impresionează puternic. Scena este populată de oportuni de clovn, râni, slujnice, nepoți regali, în spatele cărora regăsim aceleași nume și doar de realie lor abilități de a trece de la o creație actoricească la alta. Conotația androgină a personajelor supranaturale este inspirată sugerată prin distribuție, unuia băiat în rolul Fetei Morgana, unuia asumat de Iulian Baltătescu și a unei fete, Dana Tapalagă, în rolul lui Celio.

Tuturor acestora li se alătură muzica (Iulian Baltătescu) și luminiile lui Dan Anton și Constantin Neagu, iar ansamblul lor constituie un fericit răspuns la întrebările inițiale.

Dominisoara Nona Ciobanu și-a atins cu siguranță scopul mărturisit în intimitatea caietelor sale de regie, anume de a realiza „un spectacol al culorii și formelor, un joc inteligent al cuvintelor potrivite și nepotrivite”.

Anca ROTESCU

numerodiscul colecții particulare din România și Franța, participant asiduu la expozițiile de grup - se prezintă în fața iubitorilor de frumos cu un număr de opt-sprezece pânze în care bogăția, varietatea și ineditul cromatic - care îl și personalizează - joacă rolul principal. Este frică, deosebită pictură însemnată, fainătă de toata culoare, iar MARIN RĂDUCU se înscrie printre... coloriștii de mare rafinament. Expoziția de culori vîu și, adeseori, păstoase, asezată în structuri dense care întrețină în jocuri inspirate, împriimă fondurile în culori relativ incinse și misterioasă strălucire interioară. Efectul, chiar în cazul tablourilor în care ideea de vârtej, de vîntosă sau genăză a unor lumi este predominantă, este tonic, de continuă mirare și fericeire. Pictorul se găsește în strânsă comunie cu natură, îl înțelege granul și simte impulsurile și, uimitor, îl urmărește devenirele săracă. Acesta combină „realitate” dinamică, frântă prin sensibilitatea creatorului, și asează pe pânză și îl subliniază sublimile metamorfoze. Titlurile: Devenire, Desprinderi, Germinatie, Simbioza, Inflorescență și altele sunt și sugestive și concluzante. MARIN RĂDUCU cultivă și pictură esențializată, testată în simboluri și în forme cu un înalt grad de abstractizare. Locul lui este printre moderni, chiar și atunci când titlurile unor lucrări sunt luate din cca mai tradițională sfără: Peisaj, Troiță, Rod, Compoziție. Chiar dacă înțelesul, fabulația, reprezentările, în dese cazuri, rămân în lumea pictorului, ele plac, ba mai mult, fascinază, pentru că „sunt frumoase”, pur în mișcare și mintea și sufletul privitorului. Alteori, sensurile nu se luminează, descoperim zborul (Icar), eterna aspirație romantică spre stele a îndrăgoșitilor, bucuria dansului și profunda elegie a sfârstului (Reviciem). Dar, adeverătă bogăție de idei, forme și soluții plastice, vegnitice în lemn sau în pânze, pot fi descoperite numai după „plăcută zăbavă” a unei atente vizionări a expoziției.

M. AUGUSTIN

Limba noastră - limbă sfântă

Stricătorii de limbă...

... Sunt cei care contribuie la urătirea limbii noastre, fie prin „inovații” proprii, fie îmitându-i pe cei ce vorbesc „neglijent”, faptă lor devenind deosebit de gravă atunci când se produce prin mass-media, care - după cum se stie - înseamnă „mișoare de difuzare în masă”. Si, apropo de mass-media: Pe lângă „perlele” apartinând posturilor naționale de radio și televiziune, au apărut în ultima vreme și cele ale posturilor particulare. Pe căd de lăudabilă este infuzia de tineri ce are loc pretutindeni, pe atât de condamnabilă este nepăsarea față de pregătirea lor, în primul rând în ceea ce privește exprimarea corectă în limba română! Nu știu dacă printre condițiile ce se cer îndeplinește de către angajații acestor posturi (dar și ai presei scrise) figurează și cunoașterea PERFECTĂ a limbii române, așa cum se cere cunoașterea unei limbi străine! Degeaba se străduiesc să pronunțe că mai corect cuvintele străine, dacă pe cele românești le stălcis! Culmea este că unii nu-și vad greselile și persistă în ele, nefind receptivi la semnalele critice ale lingviștilor! Noi, însă, vom lupta pentru a-i ridica și pe ei la nivelul limbii române corecte, a cărei „stacheta” nu poate fi nicidcum coborâtă, așa cum își închipuie, probabil, acesti „comozii”... Care comozii ar putea fi împărtășii în: „conștiință” și „inconștiință”, „importatori” și „creatori”, „snobi” și „ignoranți”. Si „procedeele” lor ar putea fi împărtășite în: „românizarea” unor occidentalisme, unele de prisos, și anume barismele, ca: A IMPLEMENTA (a-i introduce), A REALIZA (a-și da seama), A RĂMÂNE INTERZIS (a rămâne mut de urmire), OPORTUNITATI (posibilități), GRADUAL (treptat) etc și copierea ca atare a altora: number one (numărul unu), bodyguard (garde personală), show (spectacol), snack (gustare), hamburger (cremvrugă), popcorn (fioricele) etc, etc, „CREATORII”, la rândul lor, se apucă să ne „imbogățească” limbă, considerându-se - probabil - superiori lingviștilor, care - după cum subliniază acad. Ion COTEAU - „nu creează cuvinte noi, ci le studiază și le explică pe cele existente”. Un singur exemplu de „creator” și „snob”: „Tele-povestitorul de vorbe” Cristian Nitulescu nu invita, la începutul acestor luni să ne... „regălăm” (!?) cu câteva exemple din enigmistică. Si pentru a nu rămâne... o enigmă, să voi spune că acest verb îl copiază pe francezul „se régaler” (a simți o mare plăcere vizuală, auditivă, olfactivă etc), deși există deoarece autohtonul și frumosul verb „(se) desfășa”. Se vede treaba că, uitând unde se află, Cr. Nit. (ca vajinc „francofon” ce este cu siguranță) a crezut că se adresează nu românilor, ci francezilor!... Până când Academia Română și celelalte foruri competente vor mai tolera ignorarea și chiar stăcărea limbii noastre, nu de străini care nu cunosc, ci de propriii noștri (ne)stimării concecție!

Prof. Gh. CONSTANTIN

Fotoliul cititorului

Ovid S. Crohmălniceanu: Amintiri deghizate *

O bună memorie este întotdeauna selectivă, iar dintre toți moritorii cei mai dependenți de cățările acestia sunt, cel ce și pun cum să spun pe hârtie, acolo unde, mai mult decât în oricare altă parte, cum să te întreni, așa vei dormi. Sub care se ascundem, vom recunoaște că din S. Crohmălniceanu și-a despărtit asternut confortabil, chiar dacă pe un strat de roze.

Amintirile sale sunt ale unui martor avansat într-o societate cu particulare moravuri, aceea a cățarilor. Avansat nu în sensul de malalt în grad, ci de situat pe o lungă de unde martorul primește și gloante. Sau trage. De altminteri, și el. Crohmălniceanu este la rândul săritor, nu doar critic literar, dar și orator. Prețuit. Să fie acesta deghizamentul în chestiune? Poate că nu a judecat neinteresante propriile curiozități de caracter. Poate că nici nu are așa ceva. Oricum, nu vom ceda în meschina capcană de a-i aprecia opera după ceea ce aceasta încuprinde. Cazul Crohmălniceanu e una, memorile sale, alta. Ori despre acestea vorbim.

OVID S. CROHMĂLNICEANU

AMINTIRI DEGHIZATE

Iar paginile sale de amintiri sunt remarcabile, atât sub raportul informației/volum, cât și sub acela, mai subtil, al purei calități literare. Apare clar că memorialistul nu și-a

"iroosit" viața cu ochiul mereu întors înăuntru, ci a știut să și privească, posedând ochiul cămpului, umor și o certă propensiune către afectivitate.

(În mare, carteasă e un apel la înțelegere venind din partea cuiva stivuit de decenii, cel numit obsedant, desigur, inclus).

Portretul lui Tudor Arghezi, Ion Barbu, M. Paraschivescu - și cele mai multe altele - conving, prinse în mișcare liberă, iar episoadele, în suita lor deasă, nu tâlc, acela bărbătesc al omului sub vremuri. În ideea că scriitorul stă încă mai mult sub vremuri, în stăruitoarea lui nevoilnicie materială și dependență de mecenăti. Încă o dată, nu vom polemiza, moralizând. Sau punând sub semnul întrebării o metodă care respectă faptele - atâtă că adevăr pot conține ele - dar le și folosește la o construcție. A unei mari împăcări, în bătaia timpului...

unele, altele mulțumindu-se cu o unică, dar timbrată apariție. Autorul se pune rareori în centrul acțiunii și vom spune în favoarea sa că nu se autocompătimete, respectiv că nu schimbă tonul, când vine vorba de sine. Ca pledoarie, amintirile "deghizate" nu supără. Cel mai lucid memorialist trebuie să-și aibă și el iluziile sale! Chiar dacă lectia nu prea lasă loc iluziilor. Finalul cărții o declară pe șteau, atunci căd pomenind complicatele tacticile de salvare prin comportament ale comuniștilor germani din lagările de concentrare, concide: „Deportații, în grupuri dezordonate, venind din diverse lagăre, umpleau soselele. Se trăgea, fără nici o deosebire, asupra oricui purtase cândva vreo brâzardă.” Ar mai fi de luat în seamă sensul iluzației de pe copertă. Precum, și mai cu seamă, colecția în care au apărut amintirile criticului și care se intitulează: Purgatoriu.

Să nu ne tulburăm, însă. Cartea e de citit în fotoliu, în ore de seninătate.

Barbu CIOCULESCU

* Ovid S. Crohmălniceanu, Amintiri deghizate, Ed. „Nemira”, București, 1994

Târgul internațional de carte din Frankfurt am Main

Între 5-10 octombrie s-a desfășurat în capitala germană și europeană a târgurilor, orașul Frankfurt situat pe malurile râului Main, ediția 1994 a marului târg anual de carte. Ca de fiecare dată, atenția organizatorilor s-a concentrat asupra unei țări, în acest an Brazilia și în acest scop, în afara standurilor de publicistică, au avut loc manifestări și întâlniri cu participarea unor personalități braziliene din domeniile literaturii, jurnalisticii, artelor și sportului.

Se poate afirma, însă, că o mare vedetă asupra căreia s-a îndreptat un interes viu a fost prezentarea mediilor electronice de comunicare ca și în alte domenii. Acestora le-au fost alocate peste 8.000 mp, reprezentând aproape întregul etaj I al primei hale din complexul expozițional, cel de-al doilea fiind destinat artei în imagini. Parterul a două hale cuprindea standurile editorilor internaționali, iar o altă mare hală era divizată în secțiile cuprinzând cărți pentru copii și tineret, cărți de artă, cărți școlare și materiale publicate destinate turismului și călătoriilor, cărora li se adăugau geometricele globuri. Un nivel întreg era împărțit între literatură religioasă și despre religii pe de o parte și știință și tehnologie pe de altă parte. Pe trei nivele se desfășurau standurile prezentând beletristica, cărți de ficțiune și de non-ficțiune.

În afara acestora erau organizate numeroase spații pentru întâlniri, comunicări, prezentări, încheieri de contracte.

La parterul halei nr. 3 au fost prezentate ceea ce numi "standurile tranziției", respectiv ale editorilor din țările est-europene, care, mai mult sau mai puțin, s-au desprins de comunism. Desigur, editorile care funcționează pe teritoriul fostei Republici Democrate Germane sunt astăzi editori germani pur și simplu.

Dacă în trecut puteam vedea standuri ale Uniunii Sovietice, Republicii Populare Polone, Republicii Socialiste România și aşa mai departe, locul acestora le-au luat standuri mai mici ale diverselor editori din diverse țări, în majoritate întreprinderi aparținând sectorului privat.

Publicațiile în limba română erau prezente în 11 standuri: zece ale unor editori români și unul al Asociației Republikei Comerț „Cartea” din Chișinău aflată sub direcția înimioasei basarabence Ecaterina Ghindă. Printre editările și reeditările ce puteau fi văzute în rafurile acestia, în afara clasiciilor români din

toate zonele, am regăsit un titlu ce multora din generația mea le-a fost scump decenii în urmă: retipărirea călei de la V-a ediție, apărută în 1936 la Cartea Românească - București, a „Povestii Neamului nostru” - scrisă pe înțelesul tuturor de Florian Cristescu - în cîinstea voinicilor care au buvut pe dușman la Jiu, la Mara și la Mărășești”, volum scoa la Chișinău în cadrul editurii Hyperion.

Din cele 10 standuri româneni, anul era de stat, desigur neprezentat ca atare, două ale unor edituri subvenționate și șapte ale editorilor particulari. Standul oficial, l-aș denumi de stat și de partid, purta titulatura „România” și abia la insistențe, de la unul din numeroși prezentatori și activiști de față, am obținut recunoașterea că nu aparținea unei edituri ci direct Ministerului Culturii. De altfel, în centrul cărților expuse, putea fi admirat volumul „Revoluție și reformă” avându-l ca autor pe Ion Iliescu. La dreapta acestei apariții erau expuse două volume ale ministrului culturii Marin Sorescu, iar la stânga, unul semnat de autorul faimosului studiu de estetică și teorie literară, apărut, este drept, în urmă cu mai mulți ani; „Artă literară a lui Karl Marx”.

L-am numit pe Ovid S. Crohmălniceanu.

L-a întrebărat ce am pus-o care au fost criteriile selecției volumului prezidențial, mi-a răspuns că a fost unul singur, acela că este unul din cele apărute în ultimul an, dar când am replicat că și volumul „Regele Mihai și Exilul Românesc” al lui Mircea Ciobanu a apărut tot în ultimul an, am rămas fără contrarePLICĂ.

E ditorii subvenționate de stat ce aveau standuri proprii au fost „Fundăția Culturală Română” și „Univers”. Încercând să mențină, cel puțin aparent, un echilibru, Fundația Culturală Română, prin editură și periodicul său „Dilema”, prezintă titluri și autori de tipărire: „Amintiri și evocații de Gabriel Tepelea” și retipărit „Cronică de familie” a lui Petru Dimitriu; „Marea trănicăneală” de Mircea Iorgulescu și retipărit în tară „Exerciții de memorie” ale lui Paul Dimitriu; „Cinci ani și două luni în penitenciarul de la Sighet”, memorialul istoricului Giurescu precum și un volum de Petre Sălcudeanu. De remarcat că calitatea grafică a catalogului și supercalitatea pliantului ce prezintă structura, scopurile și legăturile Fundației.

Celelalte șapte standuri sunt ale unor edituri particulare din România, care numără în prezent peste 1 000 de astfel de întreprinderi.

S tandul „Humanitas” expune într-un spațiu relativ mare, o parte din multele titluri ce au putut fi văzute în librării în ultimii ani. Cred că nu mai este cazul prezentării acestei prestigioase instituții, condusă de Gabriel Liceanu, care, ca și în ultimii ani, a fost prezent el însuși la Frankfurt. Operă de cultură reală după decenile marilor întunericuri, activitatea editurii „Humanitas” constituie și o mare contribuție la crearea unei adevărate culturi politice, așezând sau după caz, reașezând la locul lor valorii istorice, politice, culturale și morale, de la noi și de pretutindeni.

Au mai avut standuri editurile românești: „Vestala”, „Saeclum”, „Nemira”, „All Publishers”, „Gama” din Târgu Jiu, unde cei ce-l ocupau, în afară prezentării tipăriturilor, în converziori, atrăgeau atenția asupra degradării continue și accelerate ale monumentelor realizări ale lui Brâncuși.

Editura „Vremea” din București a scos până în prezent volume de diversi autori din varii domenii, de la Radu Gyr la Edgar Wallace.

Rețin din planul editorial pentru 1994-95 două titluri ce atrag, în mod deosebit, atenția: „Memorialul Oriorii” ce va cuprinde doar documente autentice din Procesul Turcanu și al altora, documente judiciare și cele mai importante declarații făcute organelor de securitate și judiciare. Aceste autentice sunt reproduce ca atare, publicarea lor concentrând un imens volum de muncă și selecție, dat fiind impresionanta cantitate de file avute la dispoziție.

Tot cu prezentarea de documente autentice ale procesului va fi volumul „Principiul bumerangului” avându-l ca personaj pe Lucrețiu Pătrășcanu, definit în catalog, drept „mănuitor și victimă a mașinăriei infernale a justiției comuniste”.

P utem conchide că dincolo de standul oficial ale cărei exponate și firme tind să reactualizeze pe cel al „anilor lumină”, România se prezintă mai dens, mai bine, mai variat și această datorită în primul rând activității ce nu rareori depășește comercialul, aparținând unor inimioși editori particulari, mai aproape de gustul dar și de necesitățile cititorului român din epoca de tranziție.

Constantin MAREŞ

Bolnavi care (încă) guvernează

Furtuna politică din Golf

În vara lui '90, o dată mai mult omeneirea s-a văzut amenințată de posibilitatea izbucnirii unui conflict armat, ale cărui consecințe erau greu de prevăzut. Căteva luni mai târziu, după îndelungă preparativă politico-diplomatică și disperări de trupe dotate cu armamentulul ultra-sfisticat, mai marii lumii de atunci au decis să demonstreze Irakului că, indiferent de sprijinul lumii arabe fundamentaliste și susținerii Moscovei, comunitatea internațională nu este dispusă să ia actul de samavolnică invadării micului dar bogatul Kuweit. „Furtuna Desertului” a dovedit practic superioritatea absolută a armamentului occidental în fața celui sovietic. Dacă trupele aliate sub egida ONU nu au intrat într-o triumfătoare în Bagdad, faptul se datorează, fără îndoială, intervenției desperate a lui Gorbaciov, pe atunci încă tar roșu în URSS.

O acțiune politică lipsită de sens

Decizia factorilor politico-militari de la Bagdad de a efectua exerciții militare în imediata apropiere a frontierei kuweiteiene pare pentru o minte normală lipsită de sens. Devenise evident că ONU va ridica embargoul impus Irakului imediat ce acesta îndeplinește un minimum de condiții: recunoașterea frontierelor emiratului Kuweit și rezervorile teritoriale din nord și sud de către aviația militară irakiană în acele zone locuite de kurzi și, respectiv, siuri. Deci, condiții relativ ușor de îndeplinit pentru a reîntra cu drepturi depline în sănătatea comunității mondiale. Cu toate acestea Bagdadul a preferat să provoace din nou lumea civilizată cu riscul pierderii și ultimului sprijin.

Jocul de domino

Evident, din '91 până astăzi, au intervenit schimbări majore ce au modificat raportul de forțe pe plan mondial. La Kremlin nu se mai găsește Mihail Sergheevici Gorbaciov ci tarul Boris. Totodată nu mai există o Uniune Sovietică ci o confederatie de state mai mult sau mai puțin docile Moscovei, mult mai slabă din punct de vedere militar și economic. În plus Moscova este și trebuie să fie îngrijorată de posibilitatea amplificării curentului fundamentalist islamic în fostele republici unionale din Asia Centrală. Nici în lumea arabă proprie zisă nu ne mai găsim în gață unei solidarități de monolit - cu excepția cunoscută a Jordaniei în '90 - ci, dimpotrivă, în urma acordurilor dintre Israel și Arafat, este greu de crezut că Saddam ar primi sprijin oficial de la camaradul de odinioară.

În cadrul Alianței nordatlantice au survenit de asemenea schimbări. Turcia, stat în care naționalismul a luit un avant deosebit, a comunicat ritos că nu va mai pune la dispoziție baza aeriană de la Incirkil. „Doamna de fier” de la Ankara se confruntă cu probleme kurdă și nu este dispusă să se angajeze într-o acțiune comună a aliaților împotriva vecinului său din sud. Nici Franța, confruntată în ultimele zile cu scandaluri politice de proporții, nu pare dornică să își angajeze forțele militare alături de americani, iar Germania este cuprinsă de „febra” electorală a alegerilor generale apropiate.

În concluzie, pe cine ar putea miza Bill Clinton? În primul rând pe forțele proprii cu acordul ONU. Este evident faptul că lumea civilizată nu dorește să-i ofere lui Saddam nici cea mai mică sansă de reluire a unei politici deja condamnată și sanctionate dur pe plan militar. Miza pusă în joc este mult prea mare pentru a permite o nouă invadare a Kuweitului atât de bogat în aur negru. Sunt cunoscute deja efectele distrugătoare ale acțiunii irakiene, dezastrul ecologic provocat prin incendierea puturilor petroliifere având și astăzi consecințe.

Stiri de ultimă oră demonstrează că acțiunea de intimidare a Bagdadului, altfel spus „încercarea marii cu degetul” a eşuat lamentabil în fața atitudinii viguroase a președintelui american. Chiar dacă Moscova pretinde astăzi din nou de a fi al doilea pol mondial, ea nu poate proceda la o acțiune cu caracter sinucigaș în plan economic și politic. Dacă ținem seama de faptul că greul războului din Golf a fost dus în '91 tot de către Statele Unite, ar fi incredibilă o slăbire a efortului din partea acestora.

Rocco Nardone Copyright by CARTOONERS INTERNATIONAL Spediamo AVA/LIB

Initiativa politico-militară a Bagdadului a fost atribuită lui Saddam. Se pare însă că în spatele său se află de fapt casta generalilor irakieni care au încercat să forțeze imposibilul. Nu este exclus ca această ultimă gafă să-l coste serios pe liderul iranian a cărui credibilitate a atins cota zero.

Ștefan CALIGA

După mauri, asiaticii au invadat Spania

Datorită caracterului său de oraș portuar, cosmopolit și industrializat Barcelona este una dintr-o destinație favorită ale imigranților veniți din toate colțurile lumii. Deși procentajul cel mai ridicat de imigranți îl constituie, în mod firesc, nord-africanii, înmulțirea rapidă a restaurantelor chinezești semnalează prezența crescătoare a imigranților din Extremul Orient. Colonia chineză stabilită în Barcelona nu dezmembrează imaginea clasică creată de cartierile chinezești din alte mari metropole ale lumii. O lume închisă în propria cultură, impenetrabilă străinilor, înconjurată de mister și dominată de clanuri și mafii rivale. Iar pentru poliție aceste barieri lingvistice și culturale îngreunăază enorm orice încercare de controlare a imigranților ilegali sau de eludare a cazușilor de delincvență.

Traficul de imigranți ilegali este una din principalele probleme de care se lovește poliția barceloneză. Se calculează că pentru fiecare chinez legal ar exista încă 5 ilegali, în jur de 10.000.

Potrivit unei ipoteze de lucru a poliției, imigranții chinezi ilegali s-ar ascunde în apartamente închiriate de traficanți care furnizează către un pasaport turistic fiecarui grup de ilegali. Acest pasaport este folosit pe rând de fiecare dată când un ilegal părăsește ascunzătoarea. În caz de control al identității, polițiștii care patrulează pe străzi au prea puțină experiență în stabilirea identității asiaticilor, existând deci puține șanse ca folositorul unui pasaport ce nu-i aparțină să fie depistat.

Care este proveniența acestor pasapoarte și permise de muncă și rezidență autentice? Potrivit altrei ipoteze de muncă a poliției, confirmată parțial în unele cercuri chineze, ar fi vorba de documente de identitate obținute în urma decesului unor cetățeni chinezi stabiliți legal în Barcelona. În general, chinezii afectați de boli

terminale se întorc în patrie pentru a mori în sănătul familiei, iar actele ajung în posesia traficanților de imigranți ilegali. Un aspect mai tenebros îl constituie faptul că în cursul ultimului an a fost înregistrat doar un singur deces de moarte naturală în cadrul coloniei chineze din Barcelona. Poliția bănuiește că mortalitatea este cu mult mai ridicată și că actele acestor decedați sunt de asemenea preluate de traficanți. Dar până în prezent nu se stie unde au fost înmormântați acești decedați chinezi din Barcelona. O altă sursă de documente de identitate o constituie rețeaua de falsificatori chinezi capabili să furnizeze toate modelele de pasapoarte, buletine de identitate și permise de muncă și rezidență spaniole. Acești falsificatori fac parte din Triada, după cum este cunoscută lumenii criminale organizate chineze. Stabilită și la Barcelona, Triada are legături cu grupuri similare din Amsterdam, Paris sau Londra și în prezent cauță să acapareze distribuirea pe mare scară a heroinăi. În cadrul comunității chineze, pe lângă traficul de imigranți ilegali și obținerea sau falsificarea de documente de identitate, Triada se mai ocupă și cu sănătarea proprietarilor compatrioților, încurajată în mare măsură și de legile locale relativ blânde fată de țara de origine. Înmulțirea rapidă a coloniei chineze atât legală cât și ilegală, și caracterul său impenetrabil, provoacă o profundă îngrijorare poliției. Posibilitatea ca în Barcelona să apară cartiere chinezești în stilul binecunoscutelor „chinatowns” din San Francisco și Paris, unde chinezii preferă să-și spele rușele murdare în familiile, în loc să se adreseze autorităților pun pe prim plan recrutarea unor agenți de poliție din rândul populației de imigranți. Cât de mult succese va avea această încercare doar timpul sau scăderea drastică a delincvenției o va spune.

Sergiu KLEIN

Creștin democrația în lume

Columbia

Partidul Conservator din Columbia a fost admis, la 8 septembrie 1994, în Organizația Democrat-Creștină a Americilor, precum și în Internaționala Creștin-Democrată. Este unul din cele mai vechi partide (fondat: 1886) din America Latină și a alternat la putere cu Partidul Liberal. Este pe locul 2 în Parlament, cu 42 de locuri din 165.

Peru

În zilele de 16-18 septembrie 1994 a avut loc al VI-lea Congres al Partidului Popular Creștin din Peru - în pregătirea alegerilor ce vor avea loc în aprilie 1995.

Cuba

Organizația Democrat-Creștină a Americilor a publicat recent o Declarație privind Cuba în care se arată că asistăm la drama finală și la acestui regim comunist. Este condamnată folosirea de către regimul comunist a emigranților ca mijloc de presiune. Nu sunt aprobate negocierile dintre SUA și Cuba. Embargoul contra Cubei, agravând situația populației este considerat regetabil, dar regimul de la Havana este cauza asfixierii și terorii în care trăiește poporul cubanez. Regimul cubanez trebuie să fie transformat în sens democratic, spre un stat de drept. Este nevoie de o schimbare pașnică cu reconcilierea familiei cubaneze și a drepturilor poporului cubanez, a drepturilor omului. Se cere o mai hotărâtă implicare a Americii Latine în eliminarea comunismului din Cuba.

Partidul Democrat Creștin din Cuba - prin președintele său Angel del Cerro - subliniază că nu se opune negocierilor dintre cele două guverne americani și cubanezi. Dar „problema fundamentală, care stă la originea tragediei cubaneze, nu este cea care poate exista între guvernele cubaneze și americane, ci aceea care există între guvernul din Cuba și poporul cubanez“.

Liviu PETRINA

Si în fotbal managementul joacă rolul primordial

Fără sponsorii sportul și îndeosebi fotbalul nu poate atinge cotele de performanță cerute de momentul actual. Un club care a atins o frumosă ascensiune este U.P.C. Rapid, ascensiune ce nu poate fi disociată de contribuția George Copos patronul acestui grup. Mai ales în momentul în care au apărut la

D-le Copos, cum ați apărut în sport și de ce la Rapid?

De la începutul existenței firmei Ana Electronic, ne-am propus să susținem sportul pe toate căile și în cea mai mare măsură posibilă. Fiind vicepreședinte al Federației Române de Atletism am sprijinat și acest sport. Până la urmă era firesc să ajungem și la fotbal pentru că îl iubim și îl savârșim cu toții, să refer acum la noi cei de la Ana Electronic și înăscăd este sportul cel mai iubit, care umple stadioanele. De ce Rapid? Pentru că ne-a plăcut cel mai mult și este cea mai simpatizată echipă din țară. Noi am dorit să o ridicăm mai sus decât condiția pe care o avea la momentul respectiv.

Cum s-a materializat dorința dumneavoastră?

Înca din 1992, când ne-am implicat am avut o intervenție eficace. Ne-am atât din ce în ce mai mult de Rapid și, în februarie '94, am încheiat un contract de asociere, tocmai spre a da un impuls mai puternic atât colaborării cât și progresului general al clubului. În timp, ajutorul nostru a fost la început de cca. 100 milioane lei - plătite primelor la majoritatea meciurilor, căci situația financiară a Rapidului nu era atunci extraordinară - dar la încheierea contractului am avansat sume mai serioase. Să nu uităm că cele o sută de milioane cu care am susținut Rapidul trebuie private la valoarea lor din '92.

Practic de ce sumă este vorba?

În momentul acela Rapidul se afla într-o situație grea, fără antrenor - Mircea Rădulescu plecase - și cu o politică de transferuri greșită, datorită căreia cel mai bun jucător - Constantinovici - plecase și el - și într-o poziție precară în clasament. Iar jucătorii aduși în loc erau fără valoare. Deci locul 16 și minus 4 în clasamentul adevăratului. La încheierea contractului

noi am venit cu suma de 359 250 000 lei. Suma poate să nu pară prea mare dar am mai venit și cu capacitatea noastră managerială care s-a concretizat în primul rând printr-o serie de transferuri, fiind prima etapă, valoroase. Cazul lui Jean Vladolă, Dănuț Lupu și Bogdan Stelea, pentru perioada de final de campionat. Ele au adus Rapidul pe locul 4 și calificarea în Cupa UEFA. Iar în sezonul acesta Adrian, Matei și Bernard White. Toate acestea le spun pentru a lămurii faptul că noi, ca oameni de afaceri, vedem fotbalul ca pe o industrie. Cum UEFA este la ora actuală foarte bogată și tot așa cum în alte țări dezvoltate fotbalul este o mare industrie, vedem și în România, în perspective, fotbalul ca pe o mare industrie. Numai că trebuie să știm ce trebuie să facem ca să dezvoltăm această industrie. Industrie în primul rând de spectacol. De aceea am investit în Rapid. În afară de suma menționată mai sus am cheltuit din februarie până acum, deodată în sase luni de zile, un miliard și o sută de milioane. Este o sumă importantă, mai ales în această perioadă de greutăți economice, dar am făcut-o cu mare plăcere și iată că Rapid este pe locul doi în Divizia Națională, cu plus 6 la adevar. După ce a câștigat Cupa Samsung și Cupa Ligii. Deci efectele se văd.

Considerați că este efectul direct numai al managementului dvs.?

Ei bine. Mai ales că până acum se vorbește despre România, că are în fotbal doar două echipe: Steaua și Dinamo, eventual trei cu Universitatea Craiova. Acum, a mai apărut încă o echipă: Ambasadorul României și Belgia ne-a spus că unele posturi de radio belgiene confundau Rapidul cu Steaua. Noi am pornit de la ideea că această mare echipă, echipa transportatorilor, este veșnică pe când noi, celalți suntem cu toți trecători. Mă

includ și pe mine ca și pe președintele Mircea Pascu.

Bineînțeles, dar pentru moment faceți parte din același Consiliu de Administrație.

Asocierea aceasta în participație presupune un aport din partea fiecărui din cei doi parteneri; Rapid a venit cu echipa de fotbal profesionist iar A.E. cu aportul finanțier și cu o capacitate managerială pusă în slujba activității clubului. În aceste condiții, susținerea de către dl. Pascu a altor puncte de vedere, așa cum s-a întâmplat în ultima vreme, poate să însemne două lucruri: sau lipsă de înțelegere a temerilor juridice ale acestor asocieri - lucru scuzabil, după noi și într-o oarecare măsură remediat, sau rea vointă, lucru ce nu poate fi scuzat și trebuie tratat în consecință. Rezultatele ultime ale U.F.C. Rapid au adus la ora actuală în casă clubului un plus de 150 000 \$. Rezultatele acesteia nu vin din cer și - firesc - în soluționarea multiplelor probleme ce apar în viața unui club profesionist, fiecare parte trebuie să asculte și opinia celeilalte părți și dacă ele se dovedesc reale și realiste, să și le înșuească. Cu stăt mai mult cu cât problemele complexe ale unui club de fotbal nu pot fi corect rezolvate doar prin cunoașterea detaliată a regulamentelor jocului de fotbal. Iar un manager trebuie să muncească de două ori mai mult decât orice altă profesie.

S-au înregistrat efecte?

Sigur că da. Lipsa dorinței de colaborare cu un partener care a făcut atâta deșert și fiind dispus - lucru anunțat - să mai avanzeze încă diferență până la un miliard și jumătate, nu mai poate fi acceptată. Mai cu seamă că sunt multe lucruri ce se pot deteriora și mai rău. În consecință, grupul nostru consideră că nu mai poate continua, în condițiile prezente cu dl. Pascu. Iși va înțepeni angajamentele contractuale, onorate deja - dar nu mai va da nimic în plus. Pentru dvs. rămâne ca soluție demisia sau să găsească alti sponsori. Dar ca noi nu va găsi.

Lucrurile au ajuns efectiv la acest punct de ruptură?

Problema este relativ veche, dar am așteptat să treacă meciul cu Charleroi...

Poate că ar fi cazul să așteptă și pe cel cu Eintracht Frankfurt?

Hotărârea noastră este fermă.

Dvs. mai sunteți angajați și în alte sponsorizări, de altă natură, culturale spre exemplu, așa cum ați precizat în conferință de presă. Ce suntem înțeleși să cheltuim pentru aceste capitole?

Două miliarde.

Dacă un miliard și jumătate ar fi pentru Rapid, mai rămâne suficient pentru a acoperi toate protecții?

La nevoie pentru Rapid, vom mai majora suma totală.

Cum priviți măsura luată de Rapid de a mai introduce încă o accreditation pentru presă în afară de aceea a Asociației Presel Sportive? Cu atât mai mult cu cât la tribuna presel intră mai cine vrea, fără să se țină cont de toate acestea?

Nu s-ă cerut părerea noastră. Încă un exemplu de „colaborare”.

Amplierea afacerilor dvs. tinde să se extindă în continuare peste creșterea cunoscută până acum. Cum vedeti evoluția față de actualul nivel al impozitului pe profit?

Vedeți, noi am beneficiat de perioada mai favorabilă pentru investitorii în care impozitele au fost suportabile. Sigur că statul trebuie să-și asigure sursele sale de venituri. Dar în același timp impostarea trebuie să fie realistă și să nu constituie o piedică în calea prosperității și dezvoltării pe mai departe a întreprinzătorilor participării.

Ați avut nevoie de credite? Cum v-ați descurcat cu dobânzile? Politica de credite actuală vă satisfacă?

Am avut mai puțină nevoie să facem apel la credite bancare și astfel n-am prea avut de făcut față la dobânzile percepute, care au atins cote prohibitive. Este fără îndoială o greutate serioasă pentru derularea în bune condiții a afacerilor.

Nu cred că ar fi beneficiul existența unui număr mai mare de bânci?

Sigur că mai multe bânci ar putea spori concurența la acordarea crediterilor, cu efect în scăderea dobânzilor. Poate însă că B.N.R. se gândește să nu apară pe piață decât bânci foarte serioase.

Vă mulțumesc.

Roata fotbalului merge înainte

• A mai trecut o săptămână plină a fotbalului european, în care pentru noi punctul de referință a fost meciul de pe Wembley, unde echipa națională a reușit să rămână neînvinsă. Ce bine ar fi dacă toate întâlnirile internaționale le-am sustinute doar în „tempul fotbalului” din Londra! O prestație infinit superioră celei de la Saint Etienne și o valoare încă neconfermată a echipei Angliei, au fost cele două premii ale unui egal, ce a mulțumit se pare pe toată lumea. Repreză a doua a fost oglinda revelatoare a acestei stări de satisfacție. Rezultatul nedecis a păstrat invincibilitatea unsprezecelei lui Terry Venables, în același timp și blazonul tricolorilor. Să înfățurăm însă o părere greșită, aceea că egalul din capitala britanică se datorăză faptului că internaționalii noștri au stat mai multe zile împreună, iar cei din Franța - și implicit jocul modest - mai puținorile zile petrecute în comun. Nu acolo trebuie să se caută explicații unei comportări profunzime.

• Pe scenele europene s-au disputat nu mai puțin de 17 meciuri în preliminariile C.E., miza fiind biletele pentru Anglia. Sunt de reținut câteva rezultate: Israel - Slovacia 2-2 (avantaj România, punct pierdut pe teren propriu de medie ranenii), Elveția-Suedia 4-2 (înfrângere severă a nordicilor, locul III la C.M.), Moldova-Tara Galilor 2-0 (complex galatz), Malta-Cehia 0-0 (remiză nesperată a insularilor), Austria-Irlanda de Nord 0-2 (participanții la C.M. confirmă).

• În Divizia Națională după rezultatele consemnate mai jos: Rapid - Gloria 4-3, Dinamo - U Cluj 2-0, Sp. Studentesc-Electroputere 1-0, UTA-F.C. Național 0-3, Farul-F.C. Arges 2-1, Oțelul-F.C. Marămures 3-0, "U" Craiova-F.C. Brașov 1-1, F.C. Inter-Ceahlău 4-2 și Petrolul-Steaua 1-1, clasamentul nu a suferit modificări esențiale. În frunte se află tot F.C. Național și Rapid la egalitate de puncte (18), separate de golaveraj favorabil bancarilor. Urmează Steaua la 3 puncte, iar pe ultimele locuri "U" Cluj și UTA "Bâtrâna Doamnă", pe punctul de a pierde piitonul. Mai menționăm un fapt de senzație: Mironas care a jucat joi în meciul cu Rapid, în echipa Gloriei, a jucat sămbătă - aceeași etapă - la Dinamo. Vom reveni.

egalitate de puncte (18), separate de golaveraj favorabil bancarilor. Urmează Steaua la 3 puncte, iar pe ultimele locuri "U" Cluj și UTA "Bâtrâna Doamnă", pe punctul de a pierde piitonul. Mai menționăm un fapt de senzație: Mironas care a jucat joi în meciul cu Rapid, în echipa Gloriei, a jucat sămbătă - aceeași etapă - la Dinamo. Vom reveni.

Pagina realizată de
Ion FRÂNCU

FUNDATIA CĂRȚII

B-dul Ana Ipătescu 3, sector 1, 71111 București
telefon/fax: (041) 650.34.73

PENTRU PRIMA DATĂ ÎN ROMÂNIA

Librăria "Fundată Cărții"
Bd. Ana Ipătescu 3,
București,
Tel./Fax: 6503473

Vă oferă, începând cu data de 15 octombrie 1994, o selecție reprezentativă din producția celor mai prestigioase edituri din Europa și SUA.

Toate lucrările care vă stau la dispoziție zilnic între orele 9,30-18 sunt tipărite exclusiv în limba engleză, carte academică de ultimă oră!

Adresându-vă telefonic sau personal Librăriei "Fundată Cărții" veți putea obține informații complete în legătură cu ofertele noastre.

Vă așteptăm la sediul nostru din bd. Ana Ipătescu nr. 3, pentru a vizita o librărie modernă, unică în România.

Implicitarea în politică

La început a fost doar un gest civic

În această toamnă, poarta Camerei Deputaților s-a deschis și pentru noi să angajăm, experții parlamentari.

Un titlu care sună bine dar care nu ne spune prea multe. De aceea, ne-am adresat d-lui Vlad Roșca, în calitatea sa de expert parlamentar.

Ce înseamnă deci să fiți expert parlamentar, domnule Vlad Roșca?

Este dificil de răspuns pentru că nu există reglementări foarte clare la nivelul instituției Parlamentului privind această poziție de nomenclator. Poate că nici nu este normal să existe aceste reglementări în privința experților parlamentari de la grupurile parlamentare ale partidelor, pentru că este normal ca fiecare grup să își gestioneze foarte bine oamenii pe care îi are și care sunt angajați acolo pentru a sprijini activitatea acestora, în spatele deputații. Noi, cei care am fost angajați în toamna acestuia an ca experti ai grupului PNTCD-PER, am început la inițiativa unor dinte colegi, prin a stabili un regulament intern privind statutul expertului parlamentar și aceasta din două motive majore: în primul rând, ca fiecare să știe ce are de făcut și bineînțeles în momentul în care fiecare trebuie să trăgă linie și să facă un sumum al activităților în care s-a implicat, cu ce rezultate și eventual care sunt concluziile pe mai departe, dacă persoana respectivă doar să continue să mufească în acest domeniu. În al doilea rând, acest regulament este foarte important pentru că demonstrează intenția grupului de experți de la Grupul Parlamentar PNTCD-PER de a nu irosi banul public.

Care sunt atribuțiile dumneavoastră de expert parlamentar?

Pe baza regulamentului de care vorbeam, și pe care l-am proiectat împreună cu colegii, un expert din cadrul grupului nostru are activitatea în sau pe lângă comisiile sănătății și se bineînțeles de faptul că regulamentul de funcționare al Camerei Deputaților nu prevede obligația comisiilor de a primi experți parlamentari în cadrul acestora la dezbatere, decât cu statut de invitați și numai dacă membrii comisiilor sunt de acord. Pot să spun că nu am avut dificultăți din acest punct de vedere. Eu lucrez în și pe lângă Comisia de Apărare împreună cu dl deputat Dudu Ionescu și de asemenea în Comisia de Economie cu dl deputat Marcu și respectiv cu dl deputat Cristea, în Comisia de industrie cu dl deputat Pițigoi și cu dl deputat Diaconescu.

Aceasta este una din activități. O altă activitate este cea legată de problemele care apar la grup și care trebuie rezolvate operativ, ca de exemplu: a lăua contacte cu structuri guvernamentale, a obține documentație necesară deputaților noștri și alte asemenea probleme.

Am uitat un lucru foarte important. Necessitatea de a menține contactul dintre parlamentari! PNTCD și departamentele de studii să încătă domnii deputați să poată exprima un punct de vedere coerent referitor la diferite aspecte ale vieții economico-sociale prin prisma creștin democrației.

Suntelii secretarul general al Organizației Muncitorești Centrale, cea mai puternică organizație specială a PNTCD. Vă folosește această experiență în munca de expert parlamentar?

Mai întâi vă mulțumesc pentru afirmația pe care ați făcut-o despre Organizația Muncitorească dar trebuie să subliniez că și celelalte organizații speciale sunt puternice. Organizațiile speciale reprezintă oricum din punctul de vedere al partidului nostru o notă de originalitate și nu numai atât, ci și interesul pe care PNTCD îl are față de diferitele segmente ale societății cum sunt tinerii, femeile și muncitorii.

Deci, iată că conducătorii acestui partid, care au stat mulți ani în pusecările comuniste, s-au gândit să organizeze o structură care să se preocupe de problemele celor în numele căror

au fost închiși, atunci când au revenit în viață politică, după 1989. Aceasta demonstrează verticalitatea și buna credință a conducătorului partidului.

Revenind la întrebarea dumneavoastră, pot spune că orice experiență îi este utilă unui expert parlamentar deoarece deputații noștri trebuie să acopere ca activitate în comisii cam tot ce se întâmplă. Cred, de aceea, că experiența bogată și un mare număr de informații trebuie să fie una din caracteristicile unui expert, indiferent în care grup parlamentar ar lucra ei. Există însă și divergențe între cele două activități: este de ajuns să amintesc problema timpului. Este foarte greu să găsești timp să încătă activitatea să fie cât mai bună și la Parlament și la partid.

Tocmai voi să vă întreb: cum care este pondera pe care o acordă fiecare dintr-o activitate intrăcăpătă funcția de secretar general al O.M. cere o implicare deosebită?

Este adeverat, dar în primul rând acolo nu sunt singuri. Sună înconjurator de colegi, unii dintre ei tineri și foarte dinamici, foarte bine pregătiți profesional, apoi este dl președinte Ion Lambriță, unul dintre cei care au pus bazele acestei organizații ca Tânăr național tărănesc în 1945, pentru că apoi în 1990 să înceapă reconstruirea ei. Datorită acestor colaborări, omii pot rezolva și problemele de la Parlament. Să nu uităm însă că urmează Conferința Națională, în noiembrie. Suntem deținute la sfârșitul unei etape de activitate de doi ani timp în care cred că ne-am organizat suficient de bine pentru că o serie întreagă de probleme să poată fi rezolvate rapid și eficient.

Care este motivul pentru care ați implicat în politică, de ce ați ales PNTCD și ce rol ocupă politică în viața dumneavoastră?

M-am înscris în PNTCD imediat după evenimentele triste din iunie 1990. În momentul respectiv treând de căteva ori pe lângă sediul central, și văzând starea jaluțnică în care se află, am avut revelația faptului că a venit momentul să ne implicăm și noi, cei tineri, în activitatea acestui partid. Este sătul că atunci preesa prezenta partidul nostru ca pe un partid de gerontocrații încărat în principiu vechi ce nu ar mai fi corespuns noilor realități.

Considerați că această afirmație facută de dumneavoastră în presă aparține doar trecutului?

Am sentimentul că în ultimul timp, o serie întreagă de parlamentari cum ar fi dl Ciumara, dl R. Vasile, dl Remus Opris sau dl Dudu Ionescu și alții colegi ai noștri au schimbat această imagine în pofta faptului că prea mult timp nu ne-a fost prietenă, iar televiziunea nu ne este încă acum. Este adeverat că la conducerea acestui partid se află oameni în vîrstă, dar acest fenomen este normal, pentru că unul dintre punctele noastre forte este tradiția. Noi, spre deosebire de alte partide venind din istorie și sperăm să construim istoria de acum înainte.

Ce înseamnă o zi de lucru pentru dumneavoastră die Vlad Roșca?

Ar putea să înceapă dimineață, cu ora la Universitatea Tehnică de Construcții București unde sunt șef de lucrări, apoi să continue cu un număr de ore la Parlament, și, în sfârșit, la sediul partidului pentru a rezolva diverse probleme ce apar în cadrul Organizației Muncitorești. Seară, de obicei, mă ocup de lucruri pe care n-am reușit să le fac în timpul zilei: traduceri de documente, analize legate de noi proiecte de legi pe care să le propun deputaților s.a.m.d. Dacă la acestea se adaugă faptul că, uneori, la sfârșit de săptămână trebuie să fac deplasări în teritoriu, pentru a ține contactul cu filialele O.M. ale PNTCD, aveți un tablou complet a ceea ce înseamnă activitatea mea.

COMUNICAT

Conducerea Partidului Național Tărănesc Creștin Democrat a luat act cu reală surprindere de arestarea domnului CONSTANTIN TUTUNARU, primarul Sectorului 3 București, membru al partidului nostru. Domnia sa este cunoscut ca om de mare probităț, comportamentul său la serviciu și modestie situație materială pledând de asemenea în acest sens.

Asupra acuzelor ce i se aduc nu este dreptul nostru să ne pronunțăm, lăsăm acest lucru pe seama justiției.

Totuși, ne frământă o serie de nedumeriri pe care simțim nevoia să le facem cunoscute opiniei publice.

Această țară este, pur și simplu, sufocată de un val urias de corupție de o gravitate revoltătoare. Zilnic mass media vorbește de afaceri necurate uriașe, cu prejudicii de zeci de miliarde de lei și abuzuri scandaloase în care sunt implicate și vârfurile administrației. Reacția executivului și a justiției față de această stare de lucruri să manifestă fie printre-o inderență totală, fie prin măsuri minime.

În aceste condiții pare cel puțin bizarră reacția excesivă a acestor organe. În cazul Tutunaru, în raport cu acuzele încă nedovedită ce i se aduc.

Au socat maniera folosită pentru arestarea sa cu răpirea de pe stradă, refuzul de a fi informată familia de acest fapt, percheziția domiciliară nocturnă, etc., adică folosindu-se aceleași procedee, familiare desigur acestor organe, din vremea regimului comunist.

De asemenea, ne este foarte greu să nu facem o conexiune între faptul că arestarea domnului Tutunaru a survenit în ziua când la primărie trebuia să se desfășoare o anchetă administrativă inițiată de primarul Tutunaru privind legalitatea repartizării în lipsa sa a unor apartamente, printre beneficiari acestora fiind și unii reprezentanți ai Parchetului Sectorului 3. Acest ultim aspect ne determină să cerem transferarea cazului din competența parchetului de pe lângă Judecătoria Sectorului 3 la Parchetul general.

Toate aceste aspecte menționate mai sus și multe altele asemenea, nu pot avea decât o singură explicație, anume că mobilul principal al acestor acțiuni nu este lupta împotriva corupției ci o răfuială cu caracter tipic politic.

Ea se conjugă perfect cu vânatoarea dezăldătuină în ultima vreme pe întreg cuprinsul țării împotriva primarilor PNTCD și, în general, ai întregii opozitii, dar nu se conjugă în nici un fel cu apelurile președintelui țării la reconciliere și colaborare, punând sub semnul întrebării sinceritatea acestor declarații.

CONDUCEREA PARTIDULUI NAȚIONAL TĂRĂNESC CREȘTIN DEMOCRAT

Ion DIACONESCU

A consemnat,
Mariela NEAGU